HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 9/2017 Cena $ 2.50 SEPTEMBER 201

Českomoravská Fatima v Koclířově

Z historie místa

Obec Koclířov leží v malebném prostředí v Českomoravského pomezí mezi městy Svitavy a Moravská Třebová, asi 5 kilometrů od Svitav.

První zmínka o obci je z roku 1374. Před druhou světovou válkou zde žilo asi 1700 obyvatel, v poválečných letech nastal odsun obyvatel německé národnosti. Obec postupně dosídlili novými obyvateli z celého Československa, ale i z některých států Evropy. Dnes zde trvale žije asi 700 lidí.

Pro obec Koclířov se stalo významným období, kdy přišel řád redemptoristů, kteří si zde v roce 1844 vybudovali vlastní klášter a v roce 1887 i kostel sv. Alfonsa. Základní kámen pro klášter v Koclířově položili v roce 1852 a už v roce 1855 se do tohoto kláštera nastěhovali první kněží. Měli českou a německou státní příslušnost a sloužili lidem po celé obci. Klášter později proměnili na řeholní školu, během okupace sloužil jako chudobinec a po válce, v druhé polovině 20. století se stal domovem pro řád Školských sester svatého Františka, které zde byly internovány za doby komunistické totality.

V roce 1995 nabídly řeholní sestry opuštěný klášter Fatimskému apoštolátu. Nikomu se tam moc nechtělo, protože Koclířov je velmi zapadlá usedlost. „Původní německý název vesnice je Kätzelsdorf, což v doslovném překladu znamená Kocourkov. Říkal jsem: Já že mám jít do Kocourkova? Ale nakonec jsem šel," směje se dnes Mons. Pavel Dokládal, kněz a jedna z hlavních postav koclířovského Fatimského apoštolátu. Nakonec se do opuštěného kláštera nastěhoval a s dobrovolníky jej postupně opravovali a vybavovali starým nábytkem. Když vše připravili, začali pořádat poutě. Už na tu první v roce 1995 dorazily tři tisíce lidí. Poutě se tak od té doby konají každou první sobotu v měsíci. Posláním Českomoravské Fatimy je šířit nauku o Fatimě v Portugalsku a událostech, které se staly v roce 1917, když se tam třem malým dětem zjevila Panna Maria, předpověděla konec války a pomoc všem těm, kteří se k ní obrátí v modlidbách. Fatima se od té doby stala jedním z nejvýznamnějších poutních míst na světě, katolická církev pravost zjevení ve Fatimě potvrdila v roce 1930.

Fatimský apoštolát

Světový apoštolát Fatimy, World Apostolate of Fatima, je celosvětovým hnutím věřících, které šíří poselství Panny Marie, předané třem malým dětem v portugalské Fatimě v roce 1917. Nabádá lidi k modlitbě růžence, k pokání a svědomitému plnění každodenních povinností. Hnutí bylo založeno Mons. Haroldem V. Colganem (1894–1972) v USA. Nyní působí ve 110 zemích světa a má okolo 25 milionů členů. V České republice byl Fatimský apoštolát obnoven v roce 1990 pod vedením P. Pavla Dokládala. Více než tři tisíce členů se schází ke společné modlitbě večeřadla v mnoha modlitebních skupinkách v jednotlivých oblastních centrech.

Světový apoštolát Fatimy schválila v roce 2006 Papežská rada pro laiky. Česká biskupská konference potvrdila jeho poslání a působení ve všech diecézích jako Fatimský apoštolát České republiky. Podobně je tomu i na Slovensku. Světový apoštolát Fatimy je tvořen jednotlivými členy, kteří žijí v různých místech světa a následují zásady hnutí. Minimum vyžadované pro členství ve Světovém apoštolátu Fatimy je slib:

Přijímat každodenní oběti v duchu kajícnosti a smíru, které jsou potřebné k naplnění Božího zákona.

Denně se rozjímavě modlit pět desátků svatého růžence.

Nosit hnědý škapulíř Panny Marie Karmelské nebo medailku Panny Marie Karmelské na znamení připomenutí osobního zasvěcení Panně Marii.

První sobotu pěti po sobě jdoucích měsíců, s úmyslem konat pokání na smír Neposkvrněného Srdce Panny Marie, přistoupit ke svátosti smíření a přijmout svaté přijímání, pomodlit se pěti desátků svatého růžence a prodlévat 15 minut při jeho rozjímání.

Členem Světového apoštolátu Fatimy se stává ten, kdo osobně vysloví zasvětný slib, je obeznámen s povinnostmi člena hnutí, je si vědom privilegií plynoucích z tohoto členství pro jeho duchovní život a vyplní přiloženou přihlášku, kterou předá v regionu svému vedoucímu nebo přímo v národním centru v Koclířově. Členové v šíření poselství Fatimy mají být v jednotě se Svatým otcem a biskupy.

Více informací na: www.cm-fatima.cz

Pokračování na str. 12

Na titulní straně:
Českomoravská Fatima v Koclířově u Svitav

Světový apoštolát Fatimy

Zásvětný slib:

Odevzdávám se Panně Marii a tím se chci připojit ke Světovému apoštolátu Fatimy.

Drahá Královno a Matko, která jsi ve Fatimě slíbila, že Rusko se obrátí a světu bude dopřán mír, na smír za mé hříchy a hříchy celého světa, slavnostně slibuji tvému Neposkvrněnému Srdci, že budu každý den nabízet oběti, které vyžadují mé každodenní povinnosti, že se budu každý den modlit alespoň pět desátků svatého růžence a rozjímat o jeho tajemstvích, že budu nosit hnědý škapulíř Panny Marie Karmelské na důkaz tohoto slibu a jako znak zasvěcení se Tobě, že vykonám pět prvních sobot v měsíci i s 15 minutovým rozjímáním nad tajemstvími svatého růžence. Tento slib budu obnovovat často, zvláště v okamžicích pokušení.

Pozn. Tento slib nezavazuje pod hříchem. Nicméně, je to slib, tvé slovo Matce Boží.

Členové hnutí Světového apoštolátu Fatimy začínají nový den modlitbou ranního odevzdání a obnovou zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Fatimská Panna Maria v Koclířově

Ranní obětování:

Můj Bože, v jednotě s Neposkvrněným Srdcem Panny Marie *(zde polib svůj hnědý škapulíř na znamení svého zasvěcení s přijetím mimořádných odpustků)*, **obětuji Ti drahocennou Krev Ježíšovu přítomnou ve všech svatostáncích světa a spojuji s Ní oběti každé mé myšlenky, slova a skutků dnešního dne. Ó můj Ježíši, toužím dnes získat všechny milosti, které jen mohu a obětuji je spolu se mnou Neposkvrněné Panně Marii – aby je mohla nejlépe využít pro potřeby Tvého Nejsvětějšího Srdce.**

Drahocenná Krvi Ježíšova, zachraň nás!

Neposkvrněné Srdce Panny Marie, oroduj za nás!

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi!

Zásvětná modlitba:

Panno Maria, Matko Boží, zasvěcuji se tvému Neposkvrněnému Srdci se vším, co jsem a co mám. Přijmi mě pod svou mateřskou ochranu! Uchraň mě ode všech nebezpečí. Pomáhej mi přemáhat pokušení, která mě svádějí ke zlému, abych si zachoval čistotu duše i těla. Tvé Neposkvrněné Srdce ať je mým útočištěm a cestou, která mne vede k Bohu. Vypros mi milost, abych se z lásky k Ježíši často modlil a obětoval za obrácení hříšníků a na smír hříchů proti Tvému Neposkvrněnému Srdci. Ve spojení s Tebou chci žít v dokonalé oddanosti Nejsvětější Trojici. V ni věřím, jí se klaním a ji miluji. AMEN.

A nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí!

www.cm-fatima.cz

LITURGICKÁ ČTENÍ

24.neděle v mezidobí - 17.září 2017

1. ČTENÍ - Sir 27, 33 - 28, 9

Čtení z knihy Sirachovcovy.

Pomsta a hněv, i to jsou ohavnosti, jen hříšný člověk je chová v srdci. Kdo se mstí, zakusí pomstu Pána, on jeho hříchy uchová v paměti. Odpusť křivdu svému bližnímu, a pak i tvé hříchy budou odpuštěny, když budeš prosit. Člověk uchovává hněv proti druhému, ale od Pána hledá uzdravení? S člověkem sobě rovným nemá slitování, ale za své hříchy prosí? Živí pomstu, ač je sám jen člověk; kdo se smiluje nad jeho hříchy? Vzpomeň na konec a přestaň nenávidět, vzpomeň na hnilobu a smrt a dbej přikázání! Vzpomeň na přikázání a přestaň nevražit na bližního, vzpomeň na smlouvu s Nejvyšším a odpusť vinu!

2. ČTENÍ - Řím 14, 7-9

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě. Neboť žijeme-li, žijeme pro Pána, umíráme-li, umíráme pro Pána. Ať tedy žijeme nebo umíráme, patříme Pánu. Vždyť právě proto Kristus umřel a vstal k životu, aby se stal Pánem nad mrtvými i nad živými.

EVANGELIUM - Mt 18,21-35

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?" Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát. Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože dlužník neměl čím zaplatit, pán rozkázal ho prodat i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím. A pán se nad tím služebníkem smiloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho škrtit a křičel: Zaplať, co jsi dlužen! Jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to. On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a pověděli to všechno svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou? A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte."

25.neděle v mezidobí - 24.září 2017

1. ČTENÍ - Iz 55, 6-9

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hledejte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať změní své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť mé myšlenky nejsou myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému - praví Hospodin. O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho.

2. ČTENÍ - Flp 1, 20c-24. 27a

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipanům.

Bratři! Budu moci oslavit na sobě Krista, ať svým životem, ať svou smrtí. Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem. Avšak kdybych tady žil dál, mohl bych ještě s užitkem pracovat. A proto nevím, co bych měl volit. Přitahuje mě totiž obojí: mám touhu zemřít a být s Kristem - a to je věc mnohem, mnohem lepší; ale pro vás je zase nutnější, abych zůstal ještě naživu. Jen se chovejte tak, jak to odpovídá Kristovu evangeliu.

EVANGELIUM - Mt 20, 1-16a

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časně zrána najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel kolem deváté hodiny, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: 'Jděte i vy na mou vinici a dám vám, co bude spravedlivé.' A šli. Kolem dvanácté a třetí hodiny odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak. Vyšel kolem páté hodiny a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: 'Co tu celý den nečinně stojíte?' Odpověděli mu: 'Nikdo nás nenajal.' Řekl jim: 'Jděte i vy na mou vinici!' Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: 'Zavolej dělníky a vyplať jim mzdu, začni od posledních k prvním.' Přišli ti, kdo nastoupili kolem páté odpoledne, a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho, ale reptali proti hospodáři: Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.' On však jednomu z nich odpověděl: 'Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomuhle poslednímu dát jako tobě. Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chci? Anebo závidíš, že jsem dobrý?"

Slavnost sv. Václava - 28.září 2017

1. ČTENÍ - Mdr 6,9-21

Čtení z knihy Moudrosti.

Vládcové, k vám se obracejí má slova, abyste se naučili moudrosti a neklesli. Ti totiž, kdo svatě střeží svaté příkazy, budou uznáni za svaté, ti, kdo jsou o nich poučeni, najdou ospravedlnění. Buďte tedy žádostiví mých slov, mějte po nich touhu, a poučí vás. Moudrost září a nevadne, snadno ji vidí ti, kdo ji milují, dává se nalézt těmi, kdo ji hledají. Předchází ty, kdo po ní touží, a ukazuje se jim první. Neunaví se, kdo k ní časně přichází, najde ji, jak mu sedí u dveří. Myslet totiž na ni je svrchovaná prozíravost, kdo kvůli ní bdí, brzy je bez starosti. Vždyť sama obchází a hledá ty, kdo jsou jí hodni, na cestách se jim ukazuje s přízní a při každé myšlence jim vychází vstříc. Neboť její začátek je zcela upřímná touha poučit se, chtít se poučit je láska k ní, láska k ní je zachovávat její přikázání, dbát o přikázání je zajistit si nesmrtelnost, nesmrtelnost pak dává místo u Boha. A tak touha po moudrosti přivádí ke kralování. Vládcové lidí, když se tedy těšíte z trůnů a žezel, ctěte moudrost, abyste kralovali navěky.

2. ČTENÍ - 1 Petr 1,3-6; 2,21b-24

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Buď veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, na dědictví skvělé a trvalé. Je pro nás připraveno v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc a vede ke spáse, která se má ukázat nyní v poslední době. A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky. Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. 'On nezhřešil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného.' Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě. On sám na svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže, abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni.

EVANGELIUM - Mt 16,24-27

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání."

26.neděle v mezidobí - 1.října 2017

1. ČTENÍ - Ez 18, 25-28

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Toto praví Hospodin: „Říkáte: 'Pán nejedná správně!' Slyšte tedy, izraelský dome! Je to mé jednání, které není správné, nebo spíše vaše? Jestliže spravedlivý opustí svou spravedlnost a páchá nepravost a zemře, zemře pro nepravost, které se dopustil. Jestliže se však zločinec odvrátí od svých zlých skutků, které spáchal, a jedná podle práva a spravedlnosti, sám sebe zachrání. Neboť proto, že se bál a odvrátil se od všech svých nepravostí, které spáchal, jistě bude živ a nezemře."

2. ČTENÍ - Flp 2, 1-11

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipanům.

Bratři! Jestliže je u vás trochu křesťanské snahy druhé těšit, trochu láskyplného povzbuzení, nějaké duchovní společenství a trochu srdečné účasti, dovršte mou radost tím, že budete stejně smýšlet, že vás bude všechny pojit jedna láska, že budete svorní a jednomyslní. Nic nedělejte z hašteřivosti nebo touhy po prázdné slávě, ale z pokory ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám. Nikdo z vás ať nehledí jenom na vlastní prospěch, ale i na prospěch druhých. Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš: ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

EVANGELIUM - Mt 21, 28-32

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Co soudíte o tomto případu: Jeden člověk měl dva syny. Přistoupil k prvnímu a řekl mu: 'Synu, jdi dnes pracovat na vinici.' On odpověděl: 'Mně se nechce,' ale potom toho litoval, a přece šel. Přistoupil k druhému a řekl totéž. Ten odpověděl: 'Ano, pane,' ale nešel. Který z těch dvou vykonal otcovu vůli?" Odpověděli mu: „Ten první." Ježíš jim řekl: „Amen, pravím vám: Celníci a nevěstky vás předcházejí do Božího království. Přišel k vám Jan, aby vám ukázal správnou cestu, ale neuvěřili jste mu. Celníci však a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, a přece ani potom jste se nezměnili a neuvěřili jste mu."

27.neděle v mezidobí - 8.října 2017

1. ČTENÍ - Iz 5, 1-7

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Zazpívám píseň svého přítele, píseň svého miláčka o jeho vinici. Vinici měl můj přítel na úrodném svahu. Okopal ji, očistil od kamení, osázel ji ušlechtilou révou. Uprostřed postavil věž, i lis v ní vyhloubil: čekal, že ponese hrozny, ona však plodila pláňata. Nyní tedy, obyvatelé Jeruzaléma, judští mužové, suďte mezi mnou a mou vinicí! Co jsem měl ještě udělat své vinici a neudělal jsem? Když jsem čekal, že ponese hrozny, proč přinesla plané plody? Teď vám ukážu, co udělám své vinici: odstraním její plot, že bude pastviskem, rozbořím její zeď, že ji rozšlapou. Udělám z ní pustinu, nebude ořezána ani okopána, vzroste v trní a hloží. Mrakům dám příkaz, aby ji neskropily deštěm. Vinicí Hospodina zástupů je dům Izraele, Judovci - jeho milou sazenicí. Čekal spravedlnost, a hle - nepravost, čekal právo, a hle - bezpráví!

2. ČTENÍ - Flp 4, 6-9

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipanům.

Bratři! O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všecko pomyšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši. Konečně, bratři, mějte zájem o všechno, co je pravdivé, co je čestné, co je spravedlivé, co je nevinné, co je milé, co slouží dobré pověsti, a o každou zdatnost nebo činnost, která si zasluhuje chvály. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mě naučili, co jste ode mě převzali, ode mě slyšeli a na mně viděli. A Bůh, dárce pokoje, bude s vámi.

EVANGELIUM - Mt 21, 33-43

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Poslyšte podobenství: Byl jeden hospodář a ten vysázel vinici. Obehnal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho zbili, druhého zabili, třetího ukamenovali. Hospodář poslal tedy jiné služebníky, ještě ve větším počtu než poprvé, ale naložili s nimi zrovna tak. Naposled k nim poslal svého syna; myslel si: Na mého syna budou mít ohled. Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: To je dědic. Pojďme, zabijme ho, a jeho dědictví bude naše! A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabili. Až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udělá?" Odpověděli mu: „Krutě ty zlosyny zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek." Ježíš jim řekl: „Nečetli jste nikdy v Písmě: Kámen, který stavitelé odvrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné? Proto vám říkám: Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce."

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 31. srpna 2017

Politické události

Policie požádala o vydání Babiše a Faltýnka kvůli Čapímu hnízdu

Policie požádala Poslaneckou sněmovnu o vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka (oba ANO) k trestnímu stíhání. Na twitteru to uvedl předseda Sněmovny Jan Hamáček (ČSSD). Mluvčí pražského městského státního zastupitelství Štěpánka Zenklová ČTK řekla, že žádost souvisí s kauzou dotací na farmu Čapí hnízdo.

"Jde o poslední zoufalý pokus zkorumpovaného systému mě zlikvidovat a o dlouhodobě plánovanou akci mě kriminalizovat," řekl Babiš Právu. "Načasování je jasné, je to snaha ovlivnit volby," uvedl. Babiš je podle mluvčího ANO Vladimíra Vořechovského nyní na dovolené v Itálii.

Faltýnek sdělil serveru Seznam Zprávy, že se vydání nebude bránit. "Obdržel jsem od policie žádost o udělení souhlasu s trestním stíháním dvou poslanců, a to poslance A. Babiše a poslance J. Faltýnka," napsal Hamáček. "V té žádosti je uveden i důvod, ale já nejsem oprávněn obsah té žádosti komentovat, protože s obsahem se musí nejprve seznámit členové mandátového a imunitního výboru." dodal pro ČTK. Potvrdil také, že Sněmovna by se měla žádostí zabývat na své nejbližší schůzi, která začne v úterý 5. září.

Zenklová doplnila, že v případu Čapího hnízda zatím nebyl nikdo obviněn.

Poslance ani senátora nelze podle Ústavy trestně stíhat bez souhlasu komory, jejímž je členem. Pokud Sněmovna nebo Senát souhlas odepře, je stíhání vyloučeno po dobu trvání mandátu. Policie ho může případně obvinit až potom, co mu skončí mandát.

Babiš čelí v souvislosti s Čapím hnízdem od sklonku roku 2015 trestnímu oznámení. Farma patřila do přelomu let 2007 a 2008 do Babišova Agrofertu. Poté změnila formu vlastnictví, a nebylo tak možné dohledat jejího majitele. Díky změně dosáhla na padesátimilionovou evropskou dotaci. Po několika letech, kdy dodržovala dotační podmínku, se vrátila mezi firmy Agrofertu. Babiš na mimořádné schůzi Sněmovny svolané z popudu opozice řekl, že v době získání dotace vlastnily farmu jeho dvě dospělé děti a bratr jeho partnerky.

V Česku se více lidí hlásí k pravici, než k levici

Více než třetina českých občanů se hlásí k pravé části politického spektra. Naopak sympatie se stranami nalevo od středu vyjadřuje necelých 27 procent lidí. Vyplývá to z aktuálního průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM). Zastoupení levice od konce roku 2015 klesá, zjistili sociologové. Zvyšuje se naopak podíl lidí, kteří sami sebe řadí do středu.

Letos v červnu se k pravé části politického spektra hlásilo 35,4 procenta dotázaných. S levicí sympatizovalo 26,9 procenta respondentů a ke středu se hlásilo 27,4 procenta lidí.

Vyhraněně levicoví jsou zejména voliči komunistické strany. Převážně do levé části spektra sebe řadí i stoupenci ČSSD, plyne z výzkumu. Naopak výrazně pravicově orientováni jsou příznivci ODS a TOP 09. "V menší míře pravicová orientace převládá i u těch, kdo preferují ANO či KDU-ČSL," zjistilo CVVM.

K levici se více hlásili starší lidé a respondenti se středním vzděláním bez maturity. Výrazně se sebezařazení na levopravé škále politické orientace liší i podle hodnocení životní úroveň svojí domácnosti. Lidé, kteří ji považují za dobrou, poněkud více tíhnou k pravici. "Naopak dotázaní se špatnou životní úrovní spíše inklinují k sebezařazování do levé části spektra a výrazně méně často se řadí na pravici," zjistili sociologové.

Do sněmovních voleb se přihlásilo 31 stran, nejvíce v historii ČR

Do sněmovních voleb se letos přihlásilo 31 volebních uskupení. Je to nejvíce v historii samostatné České republiky a o sedm více než při minulých, předčasných volbách v roce 2013.

Nominace předložily téměř všechny dosavadní sněmovní strany tedy ČSSD, ANO 2011, KSČM, ODS, TOP 09, KDU-ČSL, Starostové a nezávislí a Tomio Okamura se svým novým uskupením Svoboda a přímá demokracie. Kandidují ve všech krajích podobně jako Česká pirátská strana, Strana zelených nebo Strana svobodných občanů. Některá uskupení se ovšem nominovala jen v Praze či na jižní a severní Moravě. Jiná, jako například parlamentní Úsvit - národní koalice, už do volebního klání nejdou.

Do voleb chce tradičně zasáhnout řada nově vzniklých uskupení, ať už Realisté, znovu založená Občanská demokratická aliance nebo uskupení vytvořená bývalými představiteli jiných stran. Někdejší místopředseda TOP 09 Pavol Lukša založil stranu Dobrá volba 2016, bývalý blanenský senátor ODS Vlastimil Sehnal pak hnutí Sportovci pro společnost.Volby se uskuteční 20. a 21. října.

Česko si na pietních akcích připomnělo invazi v srpnu 1968

Česko si připomnělo 49 let od invaze ze srpna 1968. Pietní akce se konaly na několika místech. Pamětníci vpádu vojsk Varšavské smlouvy se shromáždili například před budovou Českého rozhlasu na pražské Vinohradské třídě. Oběti tehdejších událostí si lidé připomněli také na pražském Václavském náměstí a v Brně. Předseda Sněmovny Jan Hamáček (ČSSD) v projevu zdůraznil potřebu mít spolehlivé spojence, v této souvislosti vyzdvihl členství v NATO. Poukázal také na statečnost lidí, zároveň ale i na zradu tehdejších elit v čele státu.

Vojska pěti zemí Varšavské smlouvy překročila československé státní hranice v noci z 20. na 21. srpna. Násilně tím skončil pokus o reformu tehdejšího socialistického Československa. Do konce roku 1968 si invaze vyžádala podle nových poznatků historiků 137 mrtvých, další stovky lidí byly zraněny.

Jména všech obětí z roku 1968 i zastřelených demonstrantů z prvního výročí inva-

ze v roce 1969 zazněla u sochy sv. Václava na Václavském náměstí, kde pietní shromáždění uspořádal spolek Bez komunistů.cz. Hrdinství lidí, kteří se postavili okupantům, bylo připomenuto i před budovou Českého rozhlasu. Při jeho obraně v ranních srpnových hodinách 1968 zemřelo několik Čechoslováků. Věnce u vchodu do rozhlasu položili například Hamáček nebo místopředsedkyně Senátu Miluše Horská.

"Připomínáme si hrdinství prostých občanů tváří v tvář okupační armádě. Připomínáme si, že svoboda není samozřejmá a může se rychle ztratit," řekl Hamáček. Události roku 1968 podle něj ukázaly to nejlepší, co v lidech bylo. Zároveň se ale staly obžalobou zrady a zbabělosti tehdejších elit, které stály v čele země. Podotkl, že krize může přijít náhle a Česko poté bude potřebovat ve svém čele lidi, kteří dohlédnou dále než jen za svůj zájem. Za tehdejší problém označil chybějící spojence a vyzdvihl proto členství ČR v Severoatlantické alianci.

Historici zpřesnili počet obětí okupace 1968, vydali k tomu knihu

Historici v nové knize Okupace 1968 a její oběti zpřesnili počet obětí, které si vyžádala okupace Československa v roce 1968. Podle aktuálních čísel v jejím důsledku do konce roku 1968 zemřelo 137 Čechů a Slováků. Při představení knihy to řekli autoři publikace Prokop Tomek a Ivo Pejčoch. Během pobytu okupačních vojsk v Československu celkem zemřelo přes 400 lidí.

Pejčoch ČTK řekl, že na získávání informací oba historici pracovali několik let. Dosavadní údaje zpřesnili díky studiu dosud neznámých archivních materiálů z Česka i ze Slovenska. "Hodně životopisů se podařilo upřesnit díky spolupráci s rodinami obětí, od nich máme i fotografie i mnoho údajů o jejich životech, profesních i osobních," řekl Pejčoch. Poznamenal, že drtivá většina obětí zemřela v srpnu a do poloviny září 1968. Tomek dodal, že v prvních týdnech okupanti zastřelili více než 50 lidí. Historici v knize uvádějí, že během prvních deseti dnů okupace zemřelo nejméně 80 Čechů a Slováků. Během září si okupace vyžádala dalších 23 obětí a v říjnu 18. Situace se zklidnila až v listopadu po přesunu okupantů do kasáren.

První kolo prezidentských voleb bude 12. a 13. ledna

Příštího prezidenta si budou Češi vybírat 12. a 13. ledna 2018, definitivně jasno by pak mělo být o čtrnáct dní později, kdy se uskuteční pravděpodobné druhé kolo. Termín druhé přímé volby, ve které se bude o znovuzvolení ucházet Miloš Zeman, stanovil předseda Senátu Milan Štěch (ČSSD). Dostatek podpisů občanů potřebných pro kandidaturu vedle Zemana dosud nasbírali bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš a textař Michal Horáček. Místopředseda Senátu Jaroslav Kubera (ODS) a bývalý šéf kabinetu premiéra Jiřího Rusnoka Karel Štogl deklarovali, že mají dostatečnou podporu v horní komoře Parlamentu.

• Až vyjde Štěchovo rozhodnutí ve Sbírce zákonů, odstartuje oficiální volební kampaň, v níž každý z kandidátů smí utratit nejvýše 40 milionů korun. Dalších deset milionů korun budou moci investovat dva postupující z prvního kola, pokud v něm žádný z kandidátů neziská nadpoloviční většinu.

Veterináři vybijí na jižní Moravě 65.000 slepic kvůli salmonele

Veterináři zjistili bakterie salmonely v chovu nosnic v Pohořelicích na Brněnsku. Musejí tam vybít zhruba 65.000 slepic. Chov patří firmě AG Maiwald se sídlem v Litomyšli. Bakterie byly ve třech menších ze čtyř hal. Ve čtvrté, kde je 69.000 nosnic, se nákaza nepotvrdila. ČTK to sdělil mluvčí Státní veterinární správy (SVS) Petr Vorlíček. Majitel firmy Arnošt Maiwald ČTK řekl, že se salmonela zjistila z trusu. Vejce z tohoto chovu stahuje ze své sítě obchodní řetězec Lidl.

Bakterie salmonely vyvolávají průjmové onemocnění. Lze je zničit dostatečným tepelným opracováním potravin. Do organismu pronikají výhradně ústy, vylučují se stolicí, případně močí. Nákaza se přenáší potravinami nebo z nemytých rukou. Pro silné a zdravé jedince nebývá onemocnění většinou nebezpečné. Ohroženi mohou být starší a nemocní lidé a malé děti, protože se hůře vyrovnávají s velkými ztrátami tekutin.

Ekonomika

Minimální mzda se od ledna zvýší na 12.200 Kč, rozhodla vláda

Minimální mzda v Česku se od ledna zvýší o 1200 korun na 12.200 korun, tedy o 11 procent. Rozhodl o tom kabinet. Na twitteru o tom informoval premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) i další ministři. Podle předsedy vlády tak nejnižší výdělek v příštím roce překročí 40,5 procenta průměrné mzdy ve státě.

Ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová (ČSSD) po hlasování novinářům řekla, že většina kolegů z vlády pochopila nutnost navýšení minimální mzdy. "Úplně jednomyslné to nebylo, byly tam dva protinávrhy. Pan ministr financí Ivan Pilný nechtěl vůbec žádné navyšování, ministr zemědělství Marian Jurečka chtěl za KDU-ČSL původně jenom tisíc korun," popsala Marksová debatu kabinetu.

Odbory požadovaly přidání o 1500 korun, zaměstnavatelé se klonili k částce 800 korun. Hospodářská komora vyzývala vládu, aby pro příští rok už minimální mzdu nezvyšovala. Výhrady měly i některé resorty. Za minimální mzdu pracuje asi 132.000 lidí, tedy 3,6 procenta zaměstnanců.

Nejnižší hodinová mzda se z 66 korun zvýší na 73,20 Kč. Přidání o 1200 korun příští rok podle propočtů ministerstva práce podnikatele vyjde na 3,1 miliardy navíc a stát na 671 milionů. Na sociálním a zdravotním pojištění by mělo do rozpočtu přitéct o 1,28 miliardy víc.

Sklizeň obilí letos klesne o 13 %, méně bude i řepky a máku

Sklizeň obilovin bude letos o 13,2 procenta nižší než loni. Zemědělci sklidí 6,709 milionu tun obilí. Vyplývá to z odhadu, který podle stavu k 15. červenci zveřejnil Český statistický úřad (ČSÚ). Předchozí odhad byl optimističtější, předpokládal pokles o 10,1 procenta. Loňská sklizeň obilovin byla nadprůměrná.

"Výnosy obilovin se liší podle krajů, okresů, ale i lokálně. Některé regiony jako například Třebíčsko, Rakovnicko, Jižní Morava, ale i části Plzeňského či Jihočeského kraje, zaznamenaly výrazně

nižší výnosy ve srovnání se zbytkem republiky," uvedl Jiří Felčárek z Agrární komory. Podle Jiřího Hrbka z ČSÚ hlásí nejnižší výnosy jih Moravy. "Rozdíly nejsou dány jen regionálně, ale i v rámci jednotlivých podniků, a to především v závislosti na typu půdy, na které se plodiny pěstují," poznamenal.

Úroda řepky podle ČSÚ klesne o 11,8 procenta na 1,199 milionu tun. První odhad statistiků počítal s mírnějším poklesem, a to 7,7 procenta. Odhadovaná sklizeň máku 23.000 tun je téměř o pětinu nižší než loňská.

Ozimé pšenice se letos podle odhadu sklidí zhruba 4,462 milionu tun, což je proti loňsku o 16,1 procenta méně. Úroda jarního ječmene klesne o 9,7 procenta na 1,090 milionu tun a ozimého ječmene o 17,1 procenta na 528.000 tun. Méně bude i triticale, kříženec žita a pšenice. Produkce obiloviny klesne o 12,8 procenta na 168.000 tun. Naopak jarní pšenice bude letos o 46,6 procenta více, sklizeň by podle odhadu měla dosáhnout 204.000 tun. Úroda ovsa vzroste o 15,1 procenta na 152.000 tun.

EK podpoří stavbu čerpacích stanic pro alternativní paliva v ČR

Evropská komise (EK) schválila přidělení částky téměř 45 milionů eur (přes 1,1 miliardy Kč) na výstavbu čerpacích a dobíjecích stanic pro nízkoemisní vozidla v České republice. Státní podpora by měla být v příštích šesti letech použita na vybudování sítě stanic pro auta poháněná plynem či elektřinou. Komise o tom informovala v tiskové zprávě.

Komise posoudila český návrh na vytvoření sítě stanic pro auta poháněná elektřinou. CNG, LNG, vodíkem či dalšími alternativními palivy šetrnými k ovzduší, a rozhodla o přidělení státní pomoci.

"Český plán je dalším dobrým příkladem, jak mohou členské státy přispívat k boji proti globálnímu oteplování," uvedla eurokomisařka pro hospodářskou soutěž Margrethe Vestagerová. "Projekt podpoří rozšiřování alternativních paliv, omezí škodlivé automobilové emise a bude přesvědčovat spotřebitele a firmy k používání ekologičtější dopravy, aniž by narušil konkurenci," dodala.

Síť stanic by měla podle projektu vyrůst po celé České republice.

American Airlines začnou příští rok létat z Prahy do Filadelfie

Letecký dopravce American Airlines zavede přímé letecké spojení z Prahy do Filadelfie. Od příštího května plánuje během léta denně létat s Boeingem 767-300. V tiskové zprávě to uvedlo Letiště Praha. Plánovaná linka bude 13. dálkovým spojením z Prahy a čtvrtým pravidelným spojem na americký kontinent.

"Dlouhodobě jsme usilovali o další přímé spojení z Prahy do Severní Ameriky a jsem rád, že od května 2018 budou moci cestující využít pravidelnou denní linku do Filadelfie. Získáme tak zároveň spojení s klíčovým přestupním bodem pro návazné lety po USA - například do Los Angeles, San Francisca, Miami nebo Bostonu," řekl předseda představenstva Letiště Praha Václav Řehoř.

V současnosti jsou v provozu linky do kanadského Montrealu a Toronta a do New Yorku v USA. Nová linka podle Řehoře přispěje k významnému navýšení počtu cestujících mezi Prahou a Severní Amerikou. Podle odhadů letiště by mohla ročně přepravit zhruba 60.000 cestujících.

Kurzovní lístek

30. 8. 2017 (středa)

EUR, 1 26,045
Kanada, 1 17,396
USA, 1 21,849

Kultura

Moravská galerie vystavila restaurovaný cenný oltář ze Životic

Moravská galerie nechala restaurovat a vystavila cenný skříňový oltář ze Životic u Nového Jičína. Dlouhá léta byl ve špatném stavu. Nyní jej mohou obdivovat návštěvníci stálé expozice starého umění v Místodržitelském paláci, kde dočasně nahradil Hlavu Medúzy Petera Paula Rubense, zapůjčenou na výstavu ve Schwerinu v Německu. Novinářům to oznámila mluvčí galerie Michaela Paučo.

Oltář neznámého moravského řezbáře datovaný k roku 1482 je význačným dokladem pozdně středověkého umění na Moravě. Pochází z jednoho z nejstarších gotických dřevěných chrámů v Česku, který však na konci 19. století vyhořel do základů, podobně jako nedávno kostel v Třinci-Gutech.

V době požáru životického kostela byl skříňový oltář umístěný v tamní hřbitovní kapli, což jej sice zachránilo, vlhké prostředí se ale vážně podepsalo na jeho stavu. Přesto se stal jedním z nejvzácnějších předmětů ve sbírkách brněnského Uměleckoprůmyslového muzea.

Na mši u shořelého kostela v Třinci-Gutech přišlo okolo 300 lidí

Okolo 300 lidí se sešlo na mši pod širým nebem u shořelého dřevěného kostela Bo žího těla v Třinci-Gutech Neodradil je ani déšť. Věřic vyjadřovali smutek nad zká zou vzácné památky i naděj že se kostel podaří brzy ob novit. Farář Kazimierz Plach ta řekl, že nedělní mše by s na místě měly konat z každého počasí nadále a ž obnova kostela by měla zač co nejdříve.

Dřevěný kostel z 16. stc letí shořel v noci. Podle poli cie byl zapálen úmyslně. Z zločinu byli obviněni tři mla díci, dva z nich vzal soud d vazby. Hmotná způsoben škoda půjde podle odhadů d desítek milionů korun, histo rická škoda je nevyčíslitelná.

Farář řekl, že událost ber jako znamení. "Jedna věc j číst toto znamení správně druhá věc je s klidem pokra čovat v přípravě dokumen tace, aby bylo možné co nej rychleji, pokud budou pro středky, začít s obnovou pa mátkové stavby," řekl Plach ta. Většinu nákladů by měl pokrýt pojistka, peníze už al přislíbilo ministerstvo kultu ry, kraj i město.

V Domažlicích začaly Chodské slavnosti, velká přehlídka folklóru

V Domažlicích začaly tří denní Chodské slavnosti Největší a nejstarší folklorn festival v Čechách, spojený Vavřineckou poutí, se pořád ve městě od roku 1955. Účin kujících, kteří vystoupí n pěti pódiích po městě, bud zhruba 500. Letos přijedo také hosté z Tchaj-wanu, co bude rarita, řekl ČTK místo starosta Stanislav Anto (KDU-ČSL). Vstup na vše chny pořady je zdarma.

Podle loňských výpočtů mobilních operátorů akci z tři dny navštívilo zhruba 80.000 lidí, s čímž počítaj organizátoři také letos. "Sice

nehlásí nějaké extra dobré počasí, ale velkou výhodou Domažlic je podloubí po celém velkém náměstí," řekl Antoš.

Stánky s řemeslnými výrobky jsou po celém náměstí a pokračují až ke kruhové křižovatce U Golema. "A od prostoru pod hradem až k Vařinečku máme běžný stánkový prodej," uvedl Antoš.

Po deseti letech končí práce na varhanách pro Svatou Horu

Po deseti letech končí práce na nových varhanách pro poutní místo Svatá Hora u Příbrami. Hudební nástroj vzniká ve varhanářské dílně v Borovanech na Českobudějovicku. Náklady na jeho výrobu se pohybují kolem 15 milionů korun a přibližně 85 procent částky tvoří příspěvky dárců. V ideálním případě by varhany mohly v bazilice ve Svaté Hoře zahrát poprvé letos o Vánocích. ČTK to řekl farář Stanislav Přibyl, který za projektem stojí.

Podle něj ale není známý přesný termín definitivního dokončení varhan. "Závěrečné práce jsou závislé na klimatu a počasí. Píšťaly se zařezávají s přesností na desetinu milimetru, aby držely ladění. A kov i dřevo se roztahují v teple, takže potřebujeme teplotu a vlhkost odpovídající normě," řekl Přibyl.

Podle něj jsou varhany v několika aspektech unikátní. Jedním z nich je rozměr, nástroj totiž dosahuje výšky několika metrů. Skládá se z přibližně 2000 různých píšťal. Přibyl uvedl, že v jeho očích vyniká i fakt, že se na výstavbu varhan složili z velké části dobrovolní dárci. "Je to trošku Národ sobě. Většinou se dneska dělají věci, když se sežene grant nebo když se otřepe nějaký milionář. Na tomto projektu se prakticky kromě Středočeského kraje a města Příbram podíleli jen dobrovolní sponzoři," řekl.

Po finálních pracích nástroj rozebere a po částech dopraví do Svaté Hory, kde ho pak z komponentů opět sestaví.

Sport

Oštěpaři Špotáková a Vadlejch vyhráli Diamantovou ligu

Čeští oštěpaři ovládli finále Diamantové ligy v Curychu. Popáté v kariéře se vítězkou prestižního seriálu stala Barbora Špotáková, loňský triumf obhájil Jakub Vadlejch. Úspěch českých barev na Weltklasse podtrhla dvojnásobná mistryně světa Zuzana Hejnová, která zvítězila ve vloženém závodě na 400 metrů překážek. Svůj nejlepší čas sezony vylepšila o pět setin na 54,13 sekundy.

Úřadující mistryně světa Špotáková vyhrála díky poslednímu pokusu dlouhému 65,54 metru. Nechala o metr za sebou Australanku Kelsey-Lee Robertsovou (64,53), třetí příčku obsadila olympijská šampionka a vedoucí žena letošních tabulek Sara Kolaková z Chorvatska (64,47).

Naposledy Diamantovou ligu šestatřicetiletá Špotáková vyhrála v roce 2015, kdy o svém triumfu rozhodla také v Curychu. "Jsem šťastná, je fantastické znovu vyhrát Diamantovou ligu. Curych je pro mě znovu šťastný," poznamenala.

Vadlejch v Curychu předčil oba favorizované Němce. Olympijský šampion Thomas Röhler obsadil druhou příčku (86,59), mistr světa Johannes Vetter skončil čtvrtý (86,15). Mezi německé duo se vklínil Fin Tero Pitkämäki (86,57).

Hejnová po triumfu v Birminghamu vyhrála i druhý závod po mistrovství světa. Při absenci zámořských hvězd byla dvojnásobná mistryně světa Hejnová největší favoritkou běhu složeného zejména z Evropanek. Tuto roli potvrdila a stejně jako v Birminghamu rozhodla o vítězství výborným závěrem.

V cílové rovince předstihla Dánku Saru Petersenovou, třetí v Curychu doběhla domácí hvězda této disciplíny Léa Sprungerová. "Myslím, že jsem ve výborné formě. Byl to tady opravdu dobrý závod. Jsem hrdá, že jsem vyhrála a že jsem nejlepší Evropankou," uvedla Hejnová.

Karolína Plíšková a Lucie Šafářová vedou tenisové žebříčky WTA

Český tenis má poprvé v historii dvě světové jedničky v pořadí WTA. Do čela žebříčku čtyřhry se v aktuálním vydání oficiálně posunula Lucie Šafářová, Karolína Plíšková zůstala první ve dvouhře, v níž se na trůnu drží už šestý týden a minimálně další dva ji ještě čekají. Staronového lídra má pořadí dvouhry mužů, do čela žebříčku ATP se po více než třech letech znovu dostal Španěl Rafael Nadal.

Šafářová si pozici jedničky vybojovala postupem do semifinále turnaje v Cincinnati v páru s Barborou Strýcovou. V čele deblového pořadí vystřídala svou dosavadní partnerku Bethanii Mattekovou-Sandsovou, která kvůli zranění nehraje. Před Američankou nyní vede o 110 bodů.

"Je to jeden ze snů, za kterými si člověk jde. Je to důvod, proč každý den vstáváte, makáte a snažíte se ze sebe dostat to nejlepší. Jsem strašně šťastná, že se mi něco takového v kariéře podařilo," uvedla Šafářová.

Oba žebříčky WTA měly jedničky z téže země letos na přelomu dubna a května díky Američankám - Serena Williamsová vládla dvouhře a Matteková-Sandsová čtyřhře. Předtím to bylo naposledy před sedmi lety, v roce 2010 vedla singl rovněž Williamsová a debl její krajanka Liezel Huberová.

Podle České tiskové kanceláře připravila Jana Korečková. Olomouc, Česká republika

České loutkové divadlo opět u nás

Boučkovo loutkové divadlo z Jaroměře po loňském úspěchu znovu na turné v Americe

Pohádky: **Jak se Honza učil bát** a **Kašpárek a chytrá princezna**

se budou hrát v sále České misie 9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

v sobotu 30. září 2017 ve 4.00 hodiny odpoledne

Děti i rodiče jsou srdečně zváni – vstupné dobrovolné – občerstvení zajištěno.

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Čtvrtstoletí bez kardinála Tomáška

V chrámu svatého Víta v Praze se konala 4. srpna vzpomínková mše sv. za kardinála Františka Tomáška. Je to 25 let od jeho úmrtí. Kardinál Tomášek se už za svého života stal symbolem boje za nejen náboženskou svobodu své země. Současný pražský arcibiskup kardinál Duka při mši sv. připomněl mimo jiné právě zásluhy kardinála Tomáška o svobodu v zemi. Život a dílo zesnulého kardinála by nemělo být zapomenuto a lidé by se o ně měli zajímat. "Chybí ale velký a kritický životopis této osobnosti našeho národa." řekl. Rovněž připomněl nástrahy normalizace, s kterými se musel Tomášek v 70. letech minulého století vyrovnat.

František Tomášek se narodil 30. června 1899 ve Studénce u Nového Jičína. Vystudoval gymnázium v Olomouci a v roce 1918 vstoupil do arcibiskupského semináře v Olomouci. Na kněze byl vysvěcen 5. července 1922. Působil na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci až do 17. listopadu 1938, kdy nacisté zastavili činnost vysokých škol. Vrátil se po válce.

V roce 1949 byl tajně vysvěcen na biskupa a stal se součástí podzemní církve. V roce 1951 byl zatčen a bez soudu poslán do internačního pracovního tábora v Želivě. Odtud byl propuštěn v roce 1954 a nastoupil jako administrátor v Moravské Huzové, kde strávil 11 let.

V roce 1965 ho jmenoval papež Pavel VI. apoštolským administrátorem pražské arcidiecéze. Řídil ji v letech 1965 až 1991. Od roku 1974 zůstal po léta jediným veřejně působícím biskupem v Čechách a do roku 1987 i na Moravě. Kardinálem a arcibiskupem pražským a primasem českým ho papež Pavel VI. veřejně jmenoval v roce 1977.

Po odchodu z aktivní služby v březnu 1991 žil kardinál v ústraní Arcibiskupského paláce v Praze až do 4. srpna 1992, kdy v 93 letech zemřel. Pohřben byl v arcibiskupské hrobce v pražské katedrále.

Pohřby dvou čínských biskupů

V neděli 13. srpna a následujícího dne zemřeli v rozmezí několika hodin v Číně dva biskupové: Sie Tching-če a Li Ťien-tchang. Oba byli pronásledováni a během svého života strávili dvě desítky let v pracovních táborech. První z nich nikdy nevstoupil do tzv. Vlastenecké asociace, což je nástroj, který používá čínská vláda ke kontrole církve. Úřady jeho svěcení nikdy neuznaly a jednaly s ním jako s běžným knězem. Druhý biskup přijal členství v asociaci, i když, jak uvádí agentura Asia News, v dobré víře. Vždy se snažil být věrný Kristovu příkazu evangelizovat a zasadil se o obnovu diecéze v Tchaj-jüanu.

Tato podřízenost vládě se odrazila také na pohřbech, kontrolovaných úřady, které se v obou případech radikálně lišily: zatímco první proběhl v rychlosti a s vyloučením veřejnosti, druhý proběhl s náležitou péčí. Rozdíl tak poukazuje na dvě odlišné míry, s nimiž čínské úřady jednají s věřícími. Pohřby přitom hrají v tradiční čínské kultuře důležitou roli.

Pouhé dvě hodiny po smrti Mons. Sie Tching-čea v Urumči na východě Číny vydal „pohřební výbor" pod vlivem místních úřadů prohlášení, které obsahovalo přesná pravidla. Tělo biskupa nesmělo být vystaveno déle než do 15. srpna, následujícího rána mělo být zpopelněno. Pohřební mše nesměla trvat déle než půl hodiny, stejný časový úsek byl povolen pro uložení popela do země.

Pohřební výbor také stanovil, že mši směl sloužit pouze jeden kněz. Další dva se mohli obřadu účastnit, avšak nesměli koncelebrovat. Šestadvaceti kněžím, kteří byli duchovními syny zemřelého biskupa, nebylo umožněno se obřadů zúčastnit: museli zůstat doma kontrolováni policií. Během pohřbu bylo také zakázáno pořizovat fotografie a videa. Věřící se mše nesměli zúčastnit. Tisíce křesťanů, kteří přišli v uplynulých dnech zesnulého biskupa uctít, tak směřovaly na hřbitov namísto do katedrály.

Podle agentury Asia News během pohřbu chodili po hřbitově policisté v civilu a kontrolovali, zda věřící poslouchají příkazy *„Autority udělaly vše pro to, aby umenšily význam biskupa a jeho vliv na společnosti,"* řekl agentuře zdroj z Urumči.

Pohřeb druhého z biskupů, Li Ťien-tchanga, proběhl v Tchaj jüanu na severozápadě Číny. Podle některých zdrojů uctilo du chovního denně 5-6 tisíc věřících. Každý den se zde konaly mod litby a obřady. Zádušní mše byla slavena ve čtvrtek v katedrál spolu s kněžími, o dva dny později se konal pohřeb v Liově rodn vesnici.

Setkání křesťanské mládeže zaplnilo Olomouc

V neděli 20. srpna 2017 vyvrcholilo Celostátní setkání mládež (CSM) v Olomouci. Šestidenní program pro mladé lidi se nesl v duchu modlitby, přednášek, workshopů, výtvarných dílem i sportu K mladým účastníkům promluvila při různých příležitostech tak většina českých a moravských biskupů.

V sobotu přijely na setkání i rodiny a počet lidí se tak zvýšil přibližně 2 tisíce lidí. Branou místa konání v tzv. Korunní pev nůstce prošlo více než 8.000 účastníků akce. Úplně poprvé byl pro návštěvníky připraveno EXPO povolání, kdy se v sobotu od poledne se na Horním a Dolním náměstí představilo více než 5 nejrůznějších hnutí, řeholí nebo církevních organizací. Bylo to tak vůbec poprvé, kdy se něco takového v tak velkých rozměrec podařilo zorganizovat v rámci setkání mladých. Své brány otevřel účastníkům CSM také sedm olomouckých klášterů, kde si řehol níci připravili nejrůznější programy a představili jim život v svých komunitách.

Mottem akce bylo heslo: „Nebojte se" a jeho prostřednictví akce různými formami vyzývala mladé, aby se především nebá být sami sebou, ale také se nebáli budoucnosti a různých obtíž které je mohou v životě potkat. Setkání mládeže v Olomouci s zúčastnilo asi 5000 mladých z naší vlasti a také mnoho mladých z zahraničí – hlavně z Polska a Slovenska.

Celostátní setkání mládeže probíhá v duchu Světových dn mládeže a koná se v České republice přibližně jednou za pět le Naposledy bylo v roce 2012 ve Žďáru nad Sázavou, předtím v roc 2007 v Táboře. Letos se konalo pošesté.

Kardinál Pietro Parolin navštívil Rusko

Vatikánský státní sekretář kardinál Pietro Parolin zakončil v čtvrtek 24. srpna svou čtyřdenní návštěvu Ruska. V přístavním městě Soči se setkal s prezidentem Vladimirem Putinem, v Moskv s ministrem zahraničí Sergejem Lavrovem, patriarchou pravoslav né církve Kirillem a metropolitou Hilarionem z oddělení zahranič ních vztahů Moskevského patriarchátu. Mezi tématy setkání by například mír ve světě, ekumenismus s ruskou pravoslavnou církv ochrana pronásledovaných křesťanů nebo vztahy Ruska a Svatéh stolce. Patriarcha Kirill během jednání připomněl historicky vůbe první setkání ruského patriarchy a římského papeže, k němuž došl v únoru 2016 na Kubě. Jedním z plodů tohoto setkání bylo i dočas né přenesení ostatků sv. Mikuláše do Moskvy a Petrohradu, k ně muž došlo letos v létě. Relikvii, která po 930 letech opustila italsk město Bari, přišlo v Rusku uctít 2,3 milionu lidí.

Podle zpráv České biskupské konferenc

Pastýřský list biskupů k výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě

k bohoslužbám v neděli 3. září 2017

Milí bratři a sestry, spolubratři kněží, jáhni, osoby zasvěceného života!

V tomto roce se soustřeďuje pozornost velké části věřících celého světa na malé údolí Cova d'Iria, které je součástí obce Fatima, kde se před sto lety zjevila třem malým pasáčkům – sv. Hyacintě, sv. Františkovi Marto a Lucii dos Santos – Matka Boží Panna Maria.

Je až obdivuhodné, jak jsou lidské dějiny *„protkány zjeveními a nadpřirozenými znameními, která přímo vstupují do lidského života, provázejí putování světa a překvapují věřící i nevěřící. Tyto úkazy, které nemohou být v rozporu s obsahem víry, musí směřovat k ústřednímu bodu Kristovy zvěsti: k lásce Otce, která vede lidi k obrácení a dává jim milost, aby se mu celá oddali se synovskou důvěrou."*

Výjimečnost těchto zjevení však spočívá v tom, že pokaždé představují určitý zlomový moment, při kterém byl potřebný mimořádný zásah. Například zjevení Panny Marie v Guadalupe Mexiku nastolilo otázku svobody a důstojnosti jihoamerických indiánů. V Lurdech se zjevuje Panna Maria jako Neposkvrněné početí, nikoli jako Madona, tedy jako matka s dítětem, tak liberální společnost 19. století je tím přiváděna k plnohodnotnému pohledu na ženu a její úlohu ve společnosti.

Fatimské zjevení obsahuje nejenom výzvu a poselství portugalským věřícím, kteří prožívají perzekuci církve obdobnou našim padesátým letům minulého století, ale je zároveň úkazem nejvíce prorockým, jak píše kardinál Ratzinger v dokumentu o fatimském zjevení: *„První a druhá část tajemství se týká především úděsného vidění pekla, úcty k Neposkvrněnému srdci Panny Marie, druhé světové války a pak předpovědi nesmírných škod, které sovětské Rusko způsobí lidstvu svým odpadem od křesťanské víry a přilnutím ke komunistickému totalitarismu."* Třetí část tajemství je symbolické zjevení, které přibližuje druhou světovou válku a diktatury nacismu a komunismu a končí viděním atentátu na Kristova náměstka. Naplnění tohoto proroctví v dějinách spatřujeme v atentátu na papeže sv. Jan Pavla II. 13. května 1981.

Byl to právě svatý Jan Pavel II., který se v reakci na atentát a na dramatické a kruté události 20. století rozhodl naplnit výzvu Panny Marie a znovu zasvětit lidstvo jejímu Neposkvrněnému srdci. K úkonu odevzdání a zasvěcení došlo 25. března 1984 na Svatopetrském náměstí v Římě a sám papež pro tuto příležitost připravil modlitbu. Jsme přesvědčeni, že i naplněním této Mariiny výzvy obsažené ve fatimském zjevení přispěl papež k pádu totalitních režimů v zemích východní Evropy. Na přelomu tisíciletí byla z rozhodnutí sv. Jana Pavla zveřejněna také třetí část fatimského tajemství spolu s nutným výkladem. Tak jako knihy Božího zjevení (Bible) vyžadují exegetický výklad, tak je tomu i v případě textů fatimského poselství, jež se obrací na malé pastýře v portugalské vesnici, aby předali toto poselství církvi, která je má ochraňovat a zvěstovat.

Panna Maria vyzvala k pokání za neúctu, rouhání a lhostejnost, kterými je Bůh ve světě urážen. Znovu tak zdůrazňuje slova, jimiž Kristus začal své veřejné působení: „Obraťte se a věřte evangeliu!" (Mk 1,15). Obrácení není totiž jen počátkem naší víry, ale neustálou potřebou a žitou formou víry. Jen když se budeme neustále odvracet od hříchu, jehož přitažlivost na tomto světě trvá a vyžaduje stálé úsilí se mu vzpírat – a to skutky lásky a milosrdenství – máme šanci proměnit svět.

Fatimské poselství nás vyzývá, abychom měli odvahu měnit svět k lepšímu podle Kristova příkladu. Je to také naše výzva, výzva vašich pastýřů – biskupů vám všem: dětem a mládeži na začátku školního roku, rodinám, farnostem. Mějme odvahu měnit svět k lepšímu!

Naše pouť do Fatimy, které se mnozí zúčastníte a při které nám ve výroční den zjevení 13. září bude předána socha Panny Marie Fatimské, jakož i putování této milostné sochy po našich katedrálách ať jsou velkým poděkováním za dar svobody, zároveň však i novým rozhodnutím uskutečňovat tuto výzvu: Mějme odvahu měnit svět k lepšímu!

Těmito řádky našeho poselství vás zveme k účasti na národní pouti do Fatimy, nebo alespoň k modlitebnímu spojení s ní. Vy, kteří se nebudete pouti účastnit, připojte se k nám například zmíněnou modlitbou sv. Jana Pavla II. z roku 1984, kterou mají duchovní správci k dispozici. Rovněž tak zveme k účasti na pokračování této pouti díků, jímž bude putování sochy Panny Marie Fatimské po diecézích a poutních místech naší vlasti. Organizaci svěřujeme Českomoravské Fatimě a vás prosíme o podporu jak při duchovní přípravě, tak při vlastním organizování jednotlivých poutí. Slavení jubilea Fatimy v České republice bude zakončeno o svátku Panny Marie Růžencové v Českomoravské Fatimě v Koclířově odevzdáním se Neposkvrněnému srdci Panny Marie.

Matko lidu a národů, Ty, která znáš všechno lidské utrpení a všechny lidské naděje, Ty, která s mateřskou láskou vnímáš všechny boje mezi dobrem a zlem, světlem a tmou, které otřásají současným světem, přijmi naše volání, jímž se silou Ducha Svatého obracíme přímo k Tvému srdci.

Ze srdce vám všem žehnáme.

Vaši čeští a moravští biskupové

Českomoravská Fatima v Koclířově

Poutní kostel sv. Alfonse a Panny Marie Fatimské v Koclířově

Pokračování ze str. 2

Ze života Českomoravské Fatimy

Koclířov každoročně navštíví přes třicet tisíc poutníků. Neustále se zde něco děje. Poutě nemají na programu jen bohoslužby a modlitby, ale také přednášky a kulturní programy. Pokaždé je zde něco nového, stále se vše vyvíjí a mění. Přicházejí sem nejvýznamnější osobnosti světového křesťanství. Populární jsou například návštěvy exorcisty Eliase Vella či indického misionáře Josepha Billa. Každý měsíc nabízí jiný program. Druhým důvodem přílivu poutníků jsou dokonalé služby. Apoštolát třeba koupil a zrestauroval místní hospodu, udělal v ní penzion. Ubytování je velmi kvalitní i v samotném klášteře. Vyrábí se zde vlastní zákusky, mají levné a kvalitní občerstvení ve vlastní cukrárně. Také postupně rekonstruují okolí, takže tu vznikl úžasný přírodní areál, ve kterém se dá dobře odpočívat.

Každoročně již v říjnu mají v Koclířově připravený kompletní programovou nabídku aktivit na následující rok. Jsou zaměřeny na využití vlastního zázemí, které má poměrně velkou kapacitu a současně dobrou úroveň. Ubytovací kapacita 130 míst v 50 pokojích, restaurace s dobrou kuchyní ve třech sálech s kapacitou až 150 míst, vlastní klášterní výrobnu zákusků, cukrárnu s kavárnou přímo v hlavní budově, dále společenské místnosti, vytápěné kostely a kaple. Celé místo je navíc prodchnuto autentickou duchovností a možností si duševně odpočinout.

Fatimský apoštolát navíc každoročně připravuje nabídku poutí do zahraničí - do Izraele, do zemí západní Evropy, do Bosny a Hercegoviny a samozřejmě k nejbližším sousedům na Slovensko a do Polska.

Poutní areál v Koclířově

Poutní kostel sv. Alfonse a Panny Marie Fatimské - je spojen s budovou bývalého kláštera a ubytovaným hostům nabízí 24 hodinový přístup do kostela a kaple. Kostel je zasvěcen sv. Alfonsi, zakladateli řádu redemptoristů a velkému mariánskému ctiteli. Již od svého vysvěcení byla další patronkou kostela Panna Maria, při znovuvysvěcení celého komplexu a kostela a předání do užívání a správy Fatimskému apoštolátu v ČR Mons. Karel Otčenášek připojil k Panně Marii přídomek Fatimská. Kostel je dějištěm všech velkých akcí, pořádaných v Koclířově. Díky kvalitnímu přenosu zvuku a obrazu z kostela je možné při větší návštěvnosti téměř všechny poutníky usadit na chodbách a ve společenských místnostech kláštera. Celý kostel je v zimních měsících vytápěný.

Kaple sv. Antonína – se nachází v těsné blízkosti kostela. Využívá se pro pravidelné modlitby a v zimních měsících i bohoslužby.

Kaple Panny Marie Nazaretské - byla otevřena na památku putování sochy Panny Marie z Nazareta, která byla v Koclířově v roce 1999. Mons. Karel Otčenášek věnoval do této kaple unikátní svatostánek ze zrušeného kněžského semináře. Proto se právě zde pravidelně konají každou 1. mariánskou sobotu adorace za nová. duchovní povolání.

Bývalý klášter - v této hlavní budově se nachází zázemí celého poutního místa, zpovědní místnosti, prodejna Pastýř, kde lze zakoupit náboženské potřeby, knížky, svíčky, obrázky apod. Dále je zde recepce a hlavní kontaktní místo pro rezervaci ubytování, poutí a zájezdů, z nádvoří i z

Koclířov navštíví ročně desetitisíce poutníků

kláštera lze vstoupit do klášterní cukrárny s bohatou nabídkou domácích zákusků a dalších pochoutek. V klášteře je několik společenských místností, přednáškový sá pro exercicie a duchovní cvičení, učebna pro děti na vyučování náboženství a různé doprovodné programy pro ně. V Celém klášteře je bohatá nabídka pokojů s vlastním sociálním příslušenstvím. K ubytová ní slouží i nová budova, kde jsou jedno lůžkové a dvoulůžkové pokoje a také tech nické zázemí střediska. Pro rodiny s dětm slouží i samostatná chata na klidném od děleném místě.

Přírodní areál – se nachází na rozleh lých pozemcích kolem klášterních budov.

Před střediskem stojí přesná kopie **sochy Anděla,** která je v portugalské Fatimě na památku jeho zjevení třem malým pasáč kům rok před zjevením Panny Marie Tuto sochu slavnostně odhalil a posvěti sídelní biskup královehradecký Mons. Jar Vokál v roce 2014 a zavětil celou Českou republiku pod ochranu Anděla.

Školské sestry svatého Františka během svého působení zde v Koclířově vybu dovaly **Lurdský park** s Lurdskou jeskyň kou. Celý park se skládá z krásných udr žovaných zahrad a přímo vybízí k odpo činku, relaxu duše i těla.

Dalším místem, které vybízí nejen k osobnímu ztišení, meditaci, ale třeba i pro stému zastavení a odpočinku je **bukov alej Minutěnka** se starými, statnými bu-

ky, na kterou navazuje malý lesík. Celý ento prostor i v parných letních dnech nabízí příjemné klima a stín. Právě zde trávil svůj čas při meditacích Mons. Josef Hlouch, biskup českobudějovický, který zde byl v Koclířově internován v době komunismu. Během své internace zde sepsal knížečku s meditacemi na každý den, kterou pojmenoval - Minuténka.

Na památku putování sochy Panny Marie Fatimské zde byl vytvořen unikátní **Památník Fatimy**, který představuje dvě cesty - cesta ke kříži vyzývá k pokání a cesta zpět od kříže k naději. Na jednotlivých pilonech jsou ztvárněny jednotlivé zlomové body a data nejen událostí Fatimy, ale celého společenského života. Vstupní brána ztvárněná ze dvou pilonů je úzkou bránou a zve k pokání v několika světových jazycích. Z druhé strany při cestě od kříže je na pilonech ztvárněno Neposkvrněné srdce Panny Marie a její příslib: A nakonec mé Neposkvrněné srdce zvítězí.

Nad Památníkem Fatimy a bukovou alejí Minuténka se nachází **Památník biskupa Josefa Hloucha** jako připomínka jeho internace v Koclířově. Sklo jako světlo umístěné mezi dva kameny znázorňuje jak světlo rozráží tvrdost a temnotu. Autorem dohoto památníku je Milivoj Husák.

Z ovocném sadu, který poskytuje mnoho míst pro posazení na lavičkách nebo v trávě, krásně uvidíte **Přírodní amfiteátr a horu blahoslavenství** se zastřešenou tribunou, na které se odehrálo zasvěcení České republiky Panně Marii Fatimské a mnoho dalších významných akcí. Zde je hlavní dějiště všech důležitých programů v letních měsících. Je zde venkovní oltář a prostranství pro mše svaté a bohoslužby při velké účasti věřících.

Klíčový význam v celém poutním areálu má **socha sv. Jana Pavla II.**, má pozvednuté ruce a nádherný výhled na kapli, kostel a celé poutní, tímto směrem se také jívá. Jan Pavel II. patřil mezi velké ctitele Panny Marie Fatimské. Je spojen s Fatimou, nejen tím, že se stal terčem útoku, který byl předpovězen ve třetím fatimském tajemstvím, ale právě on zasvětil celý svět Neposkvrněnému srdci Panny Marie.

Od bývalých hospodářských budov stoupá **křížová cesta.** která je zakončena na vrcholku nad celým areálem poutního

Bohoslužba pod širým nebem na 1. sobotu v přírodním areálu na hoře blahoslavenství

místa. Zde na Vás čeká krásný výhled na údolí obce Koclířov a dva kostely. **Kostel sv. Filomény a Jakuba staršího** je koclířovský farní kostel a je zasvěcený patronce živého růžence sv. Filoméně, mučednici a divotvůrkyni a apoštolu Jakubovi.

Úcta sv. Filomény v Koclířově

Jméno Filoména dnes skoro vymizelo, známe je ale třeba z pohádek. V dřívějších dobách bylo velmi časté i díky sv. Filoméně, které si lidé velmi vážili. Putovali za ní nejen do italského Mugnana nedaleko Neapole, kde se nacházejí její ostatky. Velké poutní oslavy v minulosti probíhaly i v Koclířově u Svitav. S odchodem sudetských Němců a nástupem komunistické totality však zanikly. Tradice úcty této světice se zde však v poslední době obnovuje.

Filoména žila někdy ve 2. nebo 3. století. Oba její rodiče přijali tajně křesťanství a své dceři dali jméno Philumena – Nositelka světla. Její krása oslnila římského císaře Diokleciána natolik, že chtěl čtrnáctiletou dívku získat pro sebe. Mladičká křesťanka se však zaslíbila Kristu. Nepomohly sliby ani hrozby. Po čtyřicetidenním žalářování podstoupila mučení a bičování, byla vhozena do Tibery s kotvou na krku, smrtelně zraněna jedovatými šípy, ale pokaždé vyvázla bez úhony. Rozhněvaný císař ji nakonec nechal setnout hlavu. Jejími atributy jsou šípy a kotva. Je vzývána jako patronka dětí, mládeže, chudých, kněží a živého růžence i jako pomocnice v těžkých a beznadějných situacích.

Ostatky sv. Filomény našli archeologové roku 1802 v Priscillinych katakombách v Římě. Roku 1805 prý kanovník Francis de Lucia procházel pokladnicí vzácných sbírek křesťanského starověku ve Vatikánu. Když se přiblížil k Filoméniným ostatkům, byl zasažen zvláštní radostí. Proto požádal, aby ostatky byly uloženy v kostele v Mugnanu u Neapole. Filoménin hrob se brzy stal poutním místem a na její přímluvu docházelo i k uzdravením. Právě na základě mimořádných zázraků byla papežem Řehořem XVI. prohlášena roku 1837 za svatou.

Společnost živého růžence je řetězec lidí, kteří se denně modlí konkrétní desátek, byla založená roku 1826 Pavlou Marií Jaricotovou. I ona byla uzdravena na přímluvu sv. Filomény. Také Pius IX. byl na přímluvu světice uzdraven z těžké nemoci, když byl ještě arcibiskupem v Imole. Prohlásil ji za patronku Neapole a v roce 1849 ji jmenoval Patronkou Mariiných dětí. Její svátek se slaví 11. srpna.

Díky faráři arskému se úcta ke sv. Filoméně rozšířila po celé Francii, ale i do dalších zemí. Podle jeho vzoru P. Antonín Ivo Kukla, od roku 1839 místní děkan, založil v Koclířově poutní místo ke sv. Filoméně. Její socha spolu se vzácným relikviářem je uložena pod hlavním oltářem farního kostela, ve kterém je i socha sv. Jana Marie Vianneye. Hlavní pouť připadá na neděli nejbližší 11. srpnu. Po bohoslužbě v 9 hodin prochází obcí starobylý průvod se sochou sv. Filomény za doprovodu hudby. Následují poutní mše v 11 a 15 hodin, litanie a pobožnosti ke sv. Filoméně. V záznamech farnosti Koclířov najdeme přes dvě stě svědectví o mimořádných uzdravenich na přímluvu světice. Některá jsou i z nedávné doby. Místní duchovní správce Mons. Dokládal, který se jakýmkoli zprávám o zázracích v Koclířově vyhýbá, vypráví, že si jednou přišla pro požehnání na přímluvu sv. Filomény žena s malou holčičkou, která nemohla chodit. Když mu pak po čase ukázala děvčátko, jak běhá, měli z toho společně velkou radost a sv. Filoméně i Pánu Bohu děkovali.

Hlavní prameny:
www.cm-fatima.cz
www.turistika.cz
www.mistojakoznacka.cz
www.rodinaonline.cz

Česká Katolická misie sv. Cyrila a Metoděje

Vás srdečně zve na slavnostní Bohoslužbu

v sobotu 23. září 2017 v 6.30 večer

v kostele 9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

Mši svatou bude sloužit

Mons. Petr Esterka, náš krajanský biskup z Kalifornie

Potom následuje zábava na Moravském dnu.

POSLEDNÍ MOŽNOST REGISTRACE PRO VOLBY

DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR

bude na pikniku České misie 10. září 2017

Vážení přátelé,

ve dnech 19. - 20. října 2017 od 14:00 do 21:00 se bude možné zúčastnit voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky prostřednictvím hlasování na Generálním konzulátu v Chicagu. Stejně tak se bude možné zúčastnit volby prezidenta České republiky v lednu 2018.

Podmínkou Vaši účasti ve výše zmíněných volbách je zapsat se předem do zvláštního seznamu voličů vedeného na Generálním konzulátu v Chicagu.

Na četné žádosti jsme se rozhodli nabídnout Vám jednodušší možnost zápisu, než jen v úředních hodinách na Generálním konzulátu (205 N Michigan Ave., Suite 1640, Chicago, IL: 60601), nebo poštou (originál žádosti o zápis do zvláštního seznamu voličů a kopie českého a amerického dokladu). V neděli dne **10. září 2017, což je poslední možný den registrace do zvláštního seznamu voličů** pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, budeme připraveni provést Vaši registraci také na **pikniku České misie v Chicagu od 11 do 16 hod.** Piknik se koná od 11 hod. v lesní rezervaci **National Grove, zahrada č. 4, na křižovatce 27. ulice a Des Plaines Avenue, North Riverside, Illinois.**

Nezapomeňte s sebou, prosím, přinést platný český doklad totožnosti (cestovní pas nebo občanský průkaz) a doklad o trvalém bydlišti v USA (například originál amerického řidičského průkazu, pobytové karty, nebo originál nájemní smlouvy, či účtu za odběr služeb). Do zvláštního seznamu voličů vedeného Generálním konzulátem ČR v Chicagu se mohou zapsat občané ČR, kteří dlouhodobě pobývají v jeho jurisdikci. Konzulární obvod Generálního konzulátu ČR v Chicagu je tvořen státy Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Michigan, Minnesota, Missouri, Nebraska, North Dakota, South Dakota a Wisconsin.

Další podrobnosti k organizaci voleb do Poslanecké sněmovny jsou k dispozici na webové stránce Generálního konzulátu: **http://www.mzv.cz/chicago/cz/konzularni_informace/volby_1/index.html**

Těšíme se s Vámi na setkání v neděli 10. 9. 2017

Generální konzulát ČR v Chicagu

Česká Misie v Chicagu Vás srdečně zve na

VÝROČNÍ PIKNIK

v neděli 10. září 2017

v lesní rezervaci
„NATIONAL GROVE“
Zahrada č.4

27.ulice a Des Plaines Ave. - North Riverside
od 11.00 dopoledne do setmění

v 11.00 dopoledne přímo na pikniku
ČESKÁ MŠE SVATÁ S ČESKÝMI ZPĚVY

K poslechu, zpěvu a tanci hraje po celé odpoledne:

DJ Tony, skupina „Borůvky“ a hosté

v 1.30 odpoledne vystoupí taneční skupiny dětí z ÚMS

Pro děti bude bohatý program:

Nafukovací hrad na skákání a další hry

Bude připraveno výborné občerstvení:

Tradiční bramboráky, langoše, teplé klobásy a párky, a další pochoutky, pečivo všeho druhu, dobře chlazené nápoje

Točená Plzeň 16oz za 4,-

Nebude chybět bohatá tombola.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

V případě velmi špatného počasí se piknik koná v Klubu České misie
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513
Informace: 708 - 255 5117

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations available upon request

Direct Line: **773-910-3400**
Chapel: **708-562-5900**
e-mail:
marikbaken@sbcglobal.net
Continuing the Marik Family Tradition of Funeral service

Výbor Českých Katolíků v Clevelandu
Vás srdečně zve na

Den sv. Václava

v sobotu 30. září 2017

v kostle Panny Marie Lurdské
z Broadway Ave odbočit na East 55th
3395 East 53rd St Cleveland, OH 44127
bude ve 4:00pm
Slavnostní mše svatá,
kterou celebruje biskup Roger W. Gries, O.S.B.

potom bude následovat
v České Národní Hale
4939 Broadway Avenue
Tradiční česká večeře
budou se podávat česká jídla
bude hrát dechová hudba

Informace – Farnost Panny Marie Lurdské
Telefon: 216 - 641 2829

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879
1-216-341-0444

Robert L. Cermak, President

Chicago Representatives

Loretta Moravecek
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

Česká Misie v Chicagu
Vás srdečně zve na tradiční

Pouť na Holy Hill

na Svatý Kopeček ve Wisconsinu
v neděli 8. října 2017
Odjezd autobusu v 9.00 hod. ráno
z parkoviště mezi Home Depot a Best Buy
140 Countryside Plaza, Countryside, IL 60525
Na ulici LaGrange směrem na jih mezi 55th Street a Joliet Road po pravé straně

v 11.30 hod. dopoledne křížová cesta
potom možnost svaté zpovědi
oběd individuálně v místní kafeterii

ve 2.00 hod. odpoledne
česká mše svatá nahoře v bazilice
a po ní pobožnost v kapli Panny Marie

Cena autobusového zájezdu: $ 30.00
Bližší informace a přihlášky:
Mons. Dušan Hladík -Telefon (708) 255 5117
Božena Tomečková -Telefon (708) 354 3618

Bolestná vzpomínka

4. září 2017 tomu bude pět roků, kdy byl Všemohoucím Bohem povolán na věčnost náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan

Josef Přitasil

Narodil se 19. prosince 1925 v Miřeticích v Čechách
Byl členem a funkcionářem řady
krajanských organizací v Chicagu,
byl předsedou Národního svazu Českých katolíků,
byl dlouholetým členem České misie v Chicagu.
Zemřel 4. září 2012
Je pochován na hřbitově Panny Marie
Královny nebe v Hillside, IL

Kéž mu dá Pán věčné odpočinutí.
Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenou v modlitbě.

manželka Růžena Přitasil
dcery Rosemarie a Jane
a synové Joseph a John s rodinami

Vděčná vzpomínka

30. září 2017 uplyne sedmnáct let od chvíle, kdy byl Pánem života a smrti povolán nď věčnost náš milovaný manžel, tatínek, bratr, strýc a přítel, pan

Julius Maňkoš

Narodil se 12.srpna 1933 v Kapušanech u Prešova na Slovensku a pocházel z pěti dětí. Hluboce věřící rodiče mu vštípili do srdce víru v Boha a lásku k lidem, které jej provázely po celý život. Po okupaci Československa Sovětskou armádou v roce 1968 odešel se svou rodinou za svobodou do USA. Zde prošel mnoha zaměstnáními a jako starostlivý otec se pečlivě staral o svou manželku a tři syny. Mimo to byl aktivní v mnoha krajanských organizacích. Celý život byl poznamenán hlubokou vírou v Boha a vroucí láskou k Panně Marii. V naší krajanské komunitě v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru po dlouhá léta konal službu lektora a kostelníka. Jeho tělo nyní odpočívá v milované rodné zemi na Slovensku v Prešově.

Mše svatá za spásu jeho duše bude obětována v sobotu 21. října 2017 v 6.30 večer v kostele České misie v Brookfieldu.

Děkujeme všem, kdo si na našeho milovaného manžela, tatínka a bratra spolu s námi vzpomenou v modlitbě

Mária Maňkošová, manželka
Ján, Juraj a Nik, synové
Mária Maňkošová, sestra

Vroucí vzpomínka

Letos 2. září 2017 uplyne již třináct let, kdy nás opustil milovaný manžel, otec a dědeček pan

Josef Hrudkaj

narozený v Tuří Remetách na Podkarpatské Rusi.
Jeho popel je uložen na hřbitově
Královny Nebes v Hillside, IL

Mše svatá za něho bude obětována v sobotu 9. září 2017 v 6.30 večer v kostele České misie v Brookfieldu. Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenou s námi.

S láskou věrně vzpomínají

Anežka Hrudkajová, manželka
syn Tony s rodinou
dcera Anežka s rodinou

Úmrtní oznámení

Všem přátelům a známým oznamujeme smutnou zprávu, že 8. července 2017 byl povolán na věčnost náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan

Richard Pur

Narodil se 8. prosince 1926 v Praze
Zemřel ve věku 90 let ve Willow Springs, IL

Děkujeme všem, kdo jste ho znali a vzpomenete si na něho v modlitbě.

Helena Purová, manželka
a celá zarmoucená rodina

Úmrtní oznámení

Kdo v srdci žije neumírá

Rudy byl životní optimista
miloval být lékařem
miloval cestování
miloval žít
miloval svoji rodinu
a
byl opětovně milován

S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým, že byl z tohoto světa povolán na věčnost náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan

Rudolf Mišurec, M.D.

F.A.C.S, F.I.C.S, C.A. Professor of Urology

Narodil se 27. června 1924 v Dobrém Poli u Mikulova na jižní Moravě.
Absolvoval reálné gymnázium v Brně.
Po válce vystudoval lékařskou fakutltu na Masarykově univerzitě v Brně.
Potom pracoval jako vojenský lékař v Československé armádě.
Postupně dosáhl tři chirurgické specializace – ve všeobecné chirurgii,
kardiovaskulární chirurgii a posléze v USA též v urologické chirurgii.
Na nátlak komunistického režimu emigroval v roce 1966 do Německa
a zde pracoval v americké vojenské nemocnici v Norimberku, následně odešel do USA.
Zde působil jako lékař chirurg a také jako profesor na Univerzitě of Illinois.
Pacienti jej znali z lékařské praxe v Berwynu a především z jeho působení v nemocnicích
v McNeal, Oak Park, Gottlieb a Hinsdale. Operoval až do 80 let svého věku.
Zesnul tiše 3. srpna 2017 ve věku 93 let
obklopen láskou a péčí syna Rudyho, vnučky Alex a manželky Slávky.

Rozloučili jsme se s ním 13. srpna 2017 v Russo's Chapels v Hillside, Illinois.
Děkujeme Mons. Dušanu Hladíkovi za vykonání pohřebních obřadů,
děkujeme všem, kdo se s ním přišli rozloučit, děkujeme za slova útěchy a květinové dary.

Mše svatá za spásu jeho duše bude obětována v kostele České misie
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513 v sobotu 16.září 2017 v 6.30 večer

Prosíme, vzpomeňte si na našeho zesnulého v modlitbě spolu s námi.

Za truchlící rodinu
Dr. Slávka Coufal Mišurec, manželka
syn Rudy a vnučka Alex

Úmrtní oznámení

S bolestí v srdci avšak s nadějí na vzkříšení oznamujeme všem přátelům a známým, že Pán života k sobě povolal naši milovanou maminku a babičku, paní

Blanku Příkazskou

Narodila se 10.května 1925 v Břeclavi na jižní Moravě. Když jí bylo deset roků, tak se v době hospodářské krize celá jejich rodina vystěhovala do Argentiny. Zde se v roce 1949 provdala za Cyrila Příkazského, se kterým prožili 59 let šťastného manželského života. V Argentině se jim narodili synové Cyril, Josef a Václav. V Argentině pracovala jako zdravotní sestra. S manželem se angažovala v mnoha krajanských spolcích a organizovali ochotnická divadla. V roce 1961 se celá rodina přestěhovala do USA do Chicaga. Zde se manželům Příkazským narodila dcera Marie a syn Ludvík. Své děti vedla k lásce k české zemi a dobře je naučila český jazyk. Byla aktivní členkou mnoha krajanských organizací v Chicagu - Československého Orla, Moravské kulturní společnosti, Národního svazu českých katolíků a mnoha dalších spolků. Podílela se na organizaci českých ochotnických divadel, mnohých zábav, pikniků a jiných společenských podniků, akce. Byla hluboce věřící katoličkou, ve víře vedla celou svou rodinu, pravidelně navštěvovala naše české bohoslužby a naplno se angažovala v činnosti Českého Velehradu a České misie v Chicagu. Organizovala živý růženec, mnohé poutě a duchovní cvičení. Statečně nesla odchod manžela a syna Václava na věčnost. Ze světa byla povolána 9.srpna 2017.

Rozloučili jsme se s ní naposledy při zádušní mši svaté v České misii o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna 2017.

Odpočívá na hřbitově Panny Marie Královny nebe v Hillside, IL.

Děkujeme všem, kteří se s ní přišli rozloučilt a vzpomenou si na ni v modlitbě s námi

syn Cyril Příkazský a děti Kaz a Amy, Petr a Emily
syn Josef Příkazský s manželkou Lindou a děti Josean a Bianca
snacha Jane Příkazský a děti Pavel a Mark
dcera Marie Nováková s manželem Markem
syn Ludvík Příkazský se synem Mikem

Vzpomínkovou mši svatou za ni budeme obětovat také v neděli 1. října v 10.30 dopoledne v kostele České misie v Brookfieldu.

Vděčná vzpomínka

29. září 2017 tomu budou dva roky, co odešel k věčnému Veleknězi do svatyně nebeské náš milovaný duchovní Otec

Fr. Odilo Crkva, OSB

Křestním jménem František Crkva se narodil 23. února 1926 v malé vesnici Brtnice u Jihlavy na pomezí Čech a Moravy. Pocházel z chudobné rodiny. Pod patronátem benediktinů mohl vystudovat gymnázium. V roce 1945 vstoupil do benediktinského řádu v klášteře v Emauzích v Praze. Zde složil řeholní sliby 11.července 1947 a přijal řeholní jméno Odilo. V Římě absolovoval studia telogie a gregoriánského zpěvu a kompozice. Zde byl také vysvěcen 26.července 1953 na kněze. Kvůli vládnoucímu komunistickému režimu se nemohl vrátit do vlasti a působil jako kněz v Itálii. V roce 1959 opat Ambrož Ondrák pozval Otce Odila do benediktinského kláštera sv. Prokopa v Lisle u Chicaga v USA. Zde strávil zbytek života. Působil jako profesor na místní benediktinské univezitě. Protože ovládal několik cizích jazyků, dělal též opatského korespondenta. V klášteře konal dlouhá léta službu varhaníka. Byl vyhledávaným zpovědníkem, pro krajany z okolí sloužil každý měsíc české mše svaté. Obětavě vypomáhal v naší České misii v Chiagu. Na věčnost byl povolán ve věku nedožitých 90. let 29.září 2015. Slavné vzkřišení očekává na klášterním hřbitově v Lisle.

Vzpomínkovou mši svatou za něho budeme obětovat v České misii v Brookfieldu ve středu 27. září v 10.00 dopoledne.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenete v modlitbě

Mons. Dušan Hladík a krajané z České misie

78.
MORAVSKÝ DEN

Polky
Valčíky
Moderní

Vystupují skupiny Dospělých a Dětí

Neděle 24. září 2017

10.00 dopoledne - Mše svatá

Hlavním celebrantem bude biskup Mons. Petr Esterka

2.00 odpoledne - Kulturní program

Potom následuje taneční zábava

Lithuanian World Center

14911 127th Street, LEMONT, IL 60439

Dar $ 20.00 na osobu

V předvečer v sobotu 23. září 2017 od 7.00pm

Taneční zábava

Hraje dechová hudba Skaličané & DJ Tony

Dar $ 20.00 na osobu

Pro více informací navštivte naše webové stránky:
www.UnitedMoravianSocieties.org

Vodní meloun a zázračná melounová slupka

Po přečtení tohoto článku již slupku z melounu nevyhodíte

Melounová sezóna již pomalu končí, přesto, zkusme si jich ještě chvíli užívat, i s jejich drahocennou melounovou slupkou. Málokdo totiž ví, že ta je mnohem výživnější, než ona slaďoučká dřeň. Nejdříve si však povíme něco k ní.

Vodní meloun si dozajista zaslouží nálepku jedné z nejzdravějších potravin světa. Už jenom pro svůj vysoký obsah vody, dále pro velmi hezké množství lykopenu a konečně také pro vysoký obsah vitamínu B6. Pomocí něj vytváří lidské tělo mozkové látky, jako jsou serotonin a melatonin, které pomáhají tělu zvládat úzkost a paniku. Obsahuje také značné množství draslíku a málo sodíku.

Dále zde najdeme zajímavé množství podpůrných karotenoidů a zdrojů vitamínu A, jako je betakaroten či betakryptoxantin. Výše jsem zmínila také lykopen, oč se tedy jedná? Také on patří mezi jedny z nejúčinnějších karotenoidů, představuje červené barvivo, nacházející se ve stejně zbarvených plodech. Přikládají se mu preventivní protirakovinné účinky, především žaludku a prostaty, jícnu, slinivky, tlustého střeva a konečníku. Značné množství lykopenu ukrývají rovněž rajčata, paradoxně pak výrobky z nich, kdy dochází k narušení buněčné stěny jednotlivých buněk, díky čemuž pak organismus lykopenu přijme více.

Co se vitamínu A týká, pozitivně ovlivňuje zrak, umožňuje lepší viditelnost v šeru, má vliv na kosti a krvetvorbu, zajišťuje růst, vývoj, kvalitu a funkčnost sliznic, je potřebný pro vývoj spermie i vajíčka, plodu v těle matky, jako silný antioxidant, chránící před rakovinou.

Meloun je tvořen 92 % vody. Je-li voda součástí potravin či ovocných koktejlů, takový pokrm nás pak dříve zasytí a dle průzkumů toho sníme méně. U melounu to platí dvojnásob, v létě pro mne nebyl žádný problém sníst jej celé kilo a pak si jít zaběhat. Co se týká redukce váhy, u celé řady výživových poradců, na seznam hubnoucích potravin meloun patřit nebude, nicméně, u mne máte zelenou. Jeho glykemický index je sice možná 72, nicméně, glykemická nálož zaujímá pouhou hodnotu 4. To znamená, v porovnání s koncentrovanými potravinami, jako jsou např. sušenky, cereálie, brambory, jej můžeme zkonzumovat víc, aniž by došlo k rychlému nárustu hladiny krevního cukru. Díky té úžasné spoustě vody jej stejně sníme jen tolik, kolik žaludek dovolí. Což se u čokolády a různých dalších pamlsků říci nedá. U těch právě spousta lidí nezná zdravou míru.

Melouny řadíme mezi dobrá projímadla, právě díky vodě, ale také vláknině, které ukrývají v jednom šálku 2 g. I tato složka pak mírně napomůže udržet hladinu krevního cukru ve své přirozené míře.

Pokud jsme navíc příznivci očistných kúr, můžeme vyzkoušet kúru melounovou, kdy po dobu jednoho týdne budeme snídat, svačit, obědvat i večeřet meloun. Není lepší očisty, jak ulevit ledvinám, krvi, ale také mysli, kdy již během prvních třech dní dochází k výraznému pocitu lehkosti, na těle i duši.

Blahodárná slupka

Slupku melounu většina z nás bez okolků vyhodí. Přitom šťáva z ní je tolik lahodná, navíc s téměř nepatrným množstvím sacharidů, bez obav si ji mohou tedy dopřát také diabetikové.

Slupka obsahuje velké množství zinku, který je pro naše tělo prospěšný hned z několika důvodů: Je nepostradatelný při tvorbě inzulínu, reguluje tvorbu dopaminu, chemické látky, která zlepšuje náladu, zmírňuje deprese a zlepšuje náladu, má vliv na metabolismus sacharidů, bílkovin a celé řady vitamínů, výrazně zlepšující stav pleti, pomáhá zejména na akné a další kožní vyrážky, je významným antioxidantem, reguluje množství vitamínu A v krvi, je potřebný pro správnou funkci krvinek, podporuje imunitní systém a urychluje hojení ran.

V dnešní době řada z nás trpí v důsledku nesprávné stravy překyselením organismu. To má na svědomí zejména přemíra bílé mouky a pečiva, cukru a slazených nápojů, červeného masa, kávy a kofeinových nápojů, bublinkových nápojů, a naopak nedostatek ovoce a zeleniny. Právě zinek pomáhá regulovat pH v těle a vrací nás do rovnováhy.

Zinek najdete dále v oříšcích (vlašské ořechy, mandle, kešu), semínčích (slunečnicová, dýňová), luštěninách (čočka, fazole), v mořských plodech, drůbeži, játrech, sýru a vajíčkách, pšeničných klíčcích či pivních kvasnicích. A samozřejmě v melounové slupce, ze které si můžete připravit melounovou šťávu (je samozřejmě lepší mít chemicky neošetřený meloun, třeba z vlastní zahrádky).

Recept na melounovou šťávu

Slupku důkladně omyjeme a odšťavníme v odšťavňovači, do kterého nakrájíme samotnou slupku, anebo slupku s růžovou dužninou. Ze slupky cca 10 librového melounu získáme asi 1,5 litru šťávy. Slupku však pečlivě omyjme, ostatně jako vše, protože nikdy nevíme, jak bylo s ovocem a zeleninou zacházeno. Šťávu si užívejme bezprostředně po odšťavnění, neskladujme, ztrácí rychle svou sílu a podléhá zkáze.

Převzato z internetu:

https://www.celostnimedicina.cz/vodni-meloun-a-zazracna-melounova-slupka.htm

https://zdravimebavi.wordpress.com

MLADÝM

Děti z naší České školy na táboře

Na závěr prázdnin se po roce uskutečnil ve spolupráci naší misie a rodičů pro děti z České sobotní školy letní tábor. Pohostinství mám tentokrát poskytli manželé Josef a Libuše Bučkovi na jejich chatě u známého Michiganského jezera, které v mnohém připomíná Černé moře v Bulharsku. Děti i někteří dospělí spali ve stanech na zahradě, chata poskytovala prostor pro vedoucí a vaření a jako přístřeší pro hry v době nepohody. Hlavní vedoucí byla letos mladá profesorka z Palackého univerzity v Olomouci Jana Korečková, duchovně doprovázel Otec Dušan Hladík, o dobré zázemí a chutnou stravu se postaraly obětavé maminky pod vedením paní Bučkové. Všem organizátorům patří upřímné poděkování.

Táborový režim se nesl ve skautském duchu. Po budíčku byla rozcvička a potom následovala společná mše svatá. Individuálně děti soutěžily v lovení „bobříků" – mrštnosti, ušlechtilosti, českého jazyka, odvahy, mlčení, plavání, zručnosti, umění a zbožnosti. Při večerním nástupu se vždy vyhlašovalo, kdo jakých úspěchů dosáhl. Dále byly děti rozděleny do dvou družstev, které spolu soutěžily v tématické hře „Cesta do zaslíbené země," která jim měla zábavným způsobem připomenout starozákonní příběh Mojžíše a Izraelského národa.

Ve zdravém těle zdravý duch – proto začínáme den rozcvičkou a běháním uprostřed svěží přírody a rozkvetlé zeleně.

Boží slovo při mši svaté nám přibližuje příběhy ze Starého zákona jako téma našich soutěží. Chválíme Pána nyní i v modlitbách po celý den.

Družstva si na začátku tábora vymyslela svůj název, namalovala svoji vlajku a složila táborový pokřik, či hymnu.
První družstvo se nazvalo „České ryby", druhé „Jedovaté paniky".

Ve vodě byly děti jako doma, bobříka plavání všichni získali hned druhý den. Uplavat 50 metrů dokázali hravě i ti nejmenší.

V kuchyni obětavé ženy připravují vydatnou stravu, aby nasytila stále hladové krky mládeže a dodala jim potřebnou energii pro všechny hry.

Izraelité jako otroci vyráběli v Egyptě cihly – kdo jich udělá více?

Průzkumníci Zaslíbené země přinesli na ukázku ovoce, které našli.

Při odchodu z Egypta bylo třeba překonat Rudé moře.

Na památku si všichni malují táborová trička.

Kdo bude mít nejvyšší horu Sinaj a napíše bezchybně Desatero přikázání?

Vítězné družstvo „Paprik" s učitelkou Janou a Otcem Dušanem.

Na poušti dával Bůh Izraelitům manu a křepelky, děláme je aspoň z papíru.

Závěrečné foto všech účastníků tábora 2017.

Arabista světového jména Prof. ThDr. Alois Musil

Alois Musil na fotografii v cestovním pasu (rok 1914)

Prof. ThDr. Alois Musil (mezi Araby používal jméno Músa ar Rueili) se narodil dne 30. 6. 1868 na Moravě, v obci Rychtářov u Vyškova, jako nejstarší z 5ti synů místního rolníka. Jeho blízkým příbuzným byl tehdy slavný rakouský spisovatel moravského původu Robert Musil. Gymnázium Alois Musil vystudoval ve Vysokém Mýtě. Po maturitě studoval na římsko-katolické Bohoslovecké fakultě v Olomouci (1887–1891). Roku 1891 byl vysvěcen na kněze a potom krátce působil jako kaplan v Ostravě. Roku 1895 získal doktorát teologie. Jeho snaha o prohloubení teologických studií ho přivedla k zájmu o Svatou zemi, Blízký východ a celý arabský svět. Proto požádal o uvolnění z kněžské služby a v letech 1895–1898 studoval na Dominikánské biblické škole v Jeruzalémě a na Jezuitské univerzitě sv. Josefa v Bejrútu.

V rámci těchto postgraduálních studií prošel většinou sám a bez ozbrojeného doprovodu oblasti antických památek v Sýrii (Palmyra) a v Jordánsku (Madába, Petra). Při svých výzkumech v Jordánsku v okolí skalního města Petry objevil roku 1898 pouštní palác Kusejr (psáno též Qusejr) Amra. Byla to tehdy v západním vědeckém světě zcela neznámá pouštní stavba. Stěny interiéru paláce byly bohatě zdobeny barevnými figurálními malbami, což bylo tehdy v muslimském světě něco nevídaného. Jak se později ukázalo palác nechal v 8. století po Kr. postavit umajovský chalifa Al-Valid II. Malby na stěnách interiéru paláce Kusejr Amra jsou dnes řazeny do období raného arabského umění.

Z Amry tehdy musel Alois Musil kvůli hrozbě ze strany nepřátelských kočovných kmenů uprchnout. Po návratu do Vídně sklidil jen posměch: vždyť islám zakazuje zpodobnění živých bytostí! Zvláště velkým Musilovým odpůrcem byl tehdy vídeňský Prof. Josef Karabacek. Navzdory všem úsměškům se Alois Musil nevzdal, a o 2 roky později se do Amry vrátil. Doprovázel ho malíř O. L. Mielich a také vojenská ochranka. Po návratu do Vídně mu už věřili všichni. Musilův objev byl tehdy doslova světovou senzací. Své objevy a poznatky z té doby shrnul ve svých knihách Arabia Petraea (4 díly) a Kusejr Amra. Obě knihy vydal v německém jazyce ve Vídni. Pouštní palác v Amře patří od té doby mezi světové kulturní dědictví. Od roku 1985 je na seznamu památek UNESCO.

Pouštní palác Kusejr Amra

Roku 1902 byl Alois Musil jmenován mimořádným a roku 1904 řádným profesorem na bohoslovecké fakultě v Olomouci. Roku 1904 byl pak jmenován řádným profesorem na teologické fakultě Univerzity ve Vídni. S podporou pražských a vídeňských vědeckých ústavů podnikl v letech 1908–1912 několik dlouhých cest do Palestiny, Sýrie a Iráku, kde prováděl topografický výzkum, studoval islámské archeologické památky, etnografii a folklór. Vytvořil tehdy první použitelné podrobné mapy této oblasti. V severní Arábii žil dlouho u beduínského kmene Rwala a stal se tehdy jeho členem a hlavou s titulem a jménem šejch (tj. kmenový náčelník) Músa ar Rueili. Naučil se a studoval místní jazyky, a protože byl výjimečně nadaný, ovládal, kromě klasických a moderních světových jazyků, 35 arabských nářečí.

Alois Musil jako šejch (tj. náčelník) kmene Rwala

Mezi arabskými kočovníky se Alois Musil dokázal velmi dobře pohybovat. Ostatně, jak již bylo řečeno, jeden z kočujících kmenů ho přijal za svého člena a zvolil ho svým náčelníkem. Měl potom právo a možnost přesně a do detailů poznávat území obývaná beduínskými kmeny. Studijních cest v letech 1914–1917 podnikl celkem patnáct. Někdy měl cíle čistě vědeckého rázu, jindy také cíle docela prozaické. Tak kupř.dostal za úkol vyhledat vhodný terén pro budoucí železnici, roku 1912 měl v Mezopotámii hledat ložiska přírodních surovin. Na posledně jmenované cestě ho doprovázel Rudolf Thomasberger, zaměstnanec vojenského zeměpisného ústavu ve Vídni, rodák z Dolních Studének na Šumpersku.

Zcela samostatnou kapitolou jsou Musilovy cesty do arabského světa v průběhu 1. světové války. V letech 1914–1917 působil v rakousko-uherských vojenských službách a snažil se získat na stranu Ústředních mocností co nejvíce arabských kmenů. Výsledkem jeho působení měla být účinná arabská podpora Osmanské říši v boji proti Velké Británii. Měl také svým vlivem napomoci hospodářskému pronikání Rakouska-Uherska na Blízký Východ. Mnohem úspěšnější však byl jeho protihráč, britský plukovník Thomas Edward Lawrence. Ten Arabům slíbil i to, co bylo v dané době nesplnitelné. Alois Musil, poctivý a svědomitý křesťan a kněz, ctitel Desatera, nemohl ani nechtěl Arabům slíbit takové poválečné uspořádání arabských zemí, jaké nebyla ochotna podpořit žádná z tehdy bojujících velmocí.

Musilova vážnost a podpora z vyšších míst na domácí půdě výrazně vzrostla po nástupu císaře Karla I. na trůn v listopadu roku 1916. Alois Musil byl tehdy zpovědníkem císařovny Zity. Později byl Alois Musil zapojen do císařovy iniciativy uzavřít separátní mír. Zasadil se mj. také o udělení amnestie za velezradu na smrt odsouzených českých politiků Kramáře, Rašína a Klofáče. A také o amnestování mnohých českých, moravských a slezských účastníků vzpoury v Boce Kotorské (v Kotorském zálivu).

Po vyhlášení samostatného Československa dne 28. 10. 1918 se Alois Musil přestěhoval z Vídně do Prahy. Roku 1920 byl jmenován řádným profesorem na Univerzitě Karlově v Praze, kde působil až do roku 1938. Významně se zasloužil o založení Orientálního ústavu v roce 1922, a po vytvoření organizační struktury tohoto ústavu a po jeho finančním zajištění se v roce 1927 stal jedním z jeho prvních členů. V letech 1923–1924 navštívil New York, kde s pomocí Americké geografické společnosti (American Geographical Society) a s pomocí amerického cestovatele a politika Charlese Crana, se kterým ho seznámil čsl. prezident T. G. Masaryk, publikoval v anglickém jazyku výsledky svých cest a studií v rozsáhlé 6ti dílné sérii nazvané: Oriental Explorations and Studies (Orientální výzkumy a studie).

V letech 1929–1932 vydal Alois Musil zjednodušené verze svých cestopisů v osmi svazcích česky. Z podnětu prezidenta T. G. Masaryka začal vydávat řadu nazvanou Dnešní Orient, pojednávající o současném politickém a hospodářském vývoji na Arabském poloostrově, v Etiopii, Iráku, Egyptě, Indii, Íránu, Afghánistánu, Palestině, Sýrii, Libyi, Turecku a Súdánu. Dílo vyšlo v 11ti svazcích. Poslední svazek, věnovaný Francouzské severní Africe, Prof. Alois Musil již nedokončil. Kromě toho tento „Músa, přítel Arabů" napsal desítky populárních (podle jiného pramene 20) dobrodružně laděných cestopisných knížek, jimiž získal srdce nejednoho kluka v meziválečné a v poválečné éře.

Vědecká práce Prof. Aloise Musila na poli arabistiky dosáhla velkého mezinárodního uznání. Byl jmenován členem většiny evropských vědeckých společností. Roku 1928 mu Americká geografická společnost udělila Zlatou medaili Charlese P. Dalyho a zapsala ho do síně slávy vedle Marca Pola a Davida Livingstona. V roce 1933 byl jmenován konsistorním radou, později mu byl udělen čestný doktorát na univerzitě v Bonnu. V roce 1936 odešel do důchodu na svůj statek v Otrybech u Českého Šternberka. V obci Otryby pak dne 12. 4. 1944, ve věku 75 let, Prof. ThDr. Alois Musil zemřel.

S využitím internetu připravil
Jiří Kachlík, Brno, Česká republika

Připomínáme si 320. výročí bitvy u Zenty

Pro poučení z historie

Jak praví starozákonní Šalomoun: „Všechno už tady bylo." Jenom my to prožíváme poprvé nebo jsme na to zapomněli a nebo to nechceme slyšet. Ten kdo se nedokáže poučit z minulosti nemá budoucnost. Minulost není špatná a zastaralá, nýbrž prospěšná. Pomůže nám najít jasné odpovědi na naše složité otázky.

A tak bychom si právě v této pohnuté době měli připomenout činy našich předků a důstojně oslavit 320. výročí bitvy u Zenty, která 11. září 1697 ukončila několik set let trvající snahu islámských dobyvatelů porobit Evropu. A že ta snaha a vyvinuté úsilí ze strany islámského protivníka byla opravdu veliká, o tom svědčí opakované vpády několikasettisícových armád a také všeobecně známé (nebo snad již zapomenuté?) dvoji obléhání Vídně osmanskou islámskou armádou.

Snad ani není potřeba připomínat pověstnou nelidskou krutost, s níž muslimští vojáci zacházeli s obyvatelstvem jiné víry na dobytých územích a jejich oblíbené kratochvíle se zajatci, k nimž patřilo stahování z kůže za živa, napichování zajatců konečníkem na kůly a také napichování uřezaných hlav na kůly. Ale bylo by vhodné připomenout, že poprvé se muslimové pokusili dobýt Vídeň v roce 1529. Toto obléhání Vídně, které bylo pokračováním muslimské expanze do Evropy po vítězství v bitvě u Moháče 1526, kde také zahynul český král Ludvík Jagelonský, však skončilo neúspěchem. Vídeň se ubránila a útočníci odtáhli před nastupující zimou.

O již tehdejším přístupu muslimů k „nevěřícím" (rozuměj nevěřícím v Alláha a korán) dobře svědčí i to, že posádka Budína (Budapešť) se vzdala za příslib zachování života a byla do jednoho povražděna. A to bylo zcela v souladu s islámským právem, protože podle něj muslim může „nevěřícímu" lhát a může ho i beztrestně zabít. „Nevěřící" musí muslimovi sloužit a dát mu vše, co muslim potřebuje.

Ke druhému obléhání Vídně dvousettisícovým muslimským vojskem došlo v roce 1683. Po dvouměsíčním obléhání byla Vídeň zachráněna, když spojená říšská, habsburská a zvláště pak polská vojska, která přišla na pomoc, poraziła mnohem početnější vojsko obléhatelů a zahnala ho na ústup.

Po porážce u Vídně snažil se sultán opět získat ztracené pozice a vytáhl v roce 1697 se stotisícovou armádou znovu proti křesťanské Evropě. Zvony opět bily na poplach.

Předehra bitvy u Zenty

5. července 1697 byl Vrchním velitelem rakouských vojsk v Uhrách ve svých čtyřiatřiceti letech císařem jmenován Princ Evžen Savojský, který vystřídal saského kurfiřta Friedricha Augusta II, zvaného Silný, jenž byl zvolen na polský trůn. Velitelské schopnosti Friedricha Augusta však

Princ Evžen Savojský

nebyly dostatečně na výši a pod vzrůstajícím náporem turecких vojsk byly císařské jednotky rozptýleny a zatlačeny do defenzívy. Když princ Evžen dorazil do ležení v Koluthu zjistil, že stav jeho vojska je více než žalostný. Pokladna zela prázdnotou, stav zásob byl nevalný a z předpokládaného počtu vojáků byla v ležení přítomna sotva polovina a ta ještě v dosti zubožením stavu. Princ reagoval na tuto skutečnost zasláním důrazné žádosti o nápravu do Vídně. Po této žádosti mu byly odeslány zásoby i peníze na vyplacení žoldu. Dalším krokem byla snaha shromáždit všechny dostupné jednotky, což se mu podařilo a 2. září měl princ Evžen Savojský k dispozici armádu o síle asi 50 000 mužů.

Turecké vojsko, jemuž velel sám turecký sultán Mustafa II., se mezitím vydalo na pochod směrem k Petrovaradínu. Princ Evžen vydal okamžitě rozkaz k usilovnému pochodu k této strategické pevnosti, aby zabránil jejímu dobytí Turky. Podařilo se mu dorazit včas a zjistil, že sultán odklonil směr pochodu svých vojsk na směrem k Szegedinu a do Sedmihradska. Evžen Savojský reagoval opětovným rozkazem vojsku k rychlému pochodu a snažil se, aby turecká vojska dostihnul dříve než dosáhnou slabě bráněný Szegedin. Jeho úmyslem bylo přinutit Turky k rozhodující bitvě.

V noci z 10. na 11. září ohlásila předsunutá hlídka, že Turci se nedaleko osady Zenta chystají překročit řeku Tisu. Ještě

v noci vydal princ Evžen rozkaz k dalšímu pochodu a doufal, že se mu podaří dostihnout Turky dříve než ukončí přechod řeky. V dopoledních hodinách 11. září se od zajatého tureckého paši dozvěděl, že sultán spolu s jízdou a většinou dělostřelectva již řeku překročili po mostě z lodí postaveném za pomoci francouzských ženistů a v táboře zůstávají pouze pěšáci a jednotky určené k obraně předmostí. Turci usilovně budovali na předmostí obranné pozice, aby zabránili rakouským vojskům překročit řeku nejméně po dobu, než se sultán s většinou své armády dostatečně odpoutá od svých pronásledovatelů. Pokud by se Turkům tento plán zdařil, získal by sultán velkou výhodu. Rakouská vojska neměla vybavení pro stavbu vlastního mostu a ztratila by naději na svedení rozhodné bitvy dříve než Turci dosáhnou hornatého Sedmihradska.

Princ Evžen se spolu se skupinou svých důstojníků vydal s ochranným doprovodem dragounů na průzkum situace u Zenty. Zjistil, že zajatec nelhal a turecké vojsko opravdu pozvolna překračuje řeku, čímž nabídlo rakouským vojákům jedinečnou příležitost k útoku. Tento útok by však musel přijít ještě týž den jinak Turci přechod přes řeku dokončí a odpoutají se od císařských. Princ Evžen vydal rozkazy k maximálnímu urychlení pochodu a sešikování do bojové sestavy ještě za pochodu. Doufal, že vojsko dorazí dříve než zapadne slunce.

Sultán Mustafa II.

Soudobý obraz bitvy u Zenty 11.září 1697

Rakouská armáda disponovala asi 50 000 vojáky, z toho 16 000 bylo jízdních. Vrchním velitelem veškerého jezdectva byl generál hrabě Bussy de Rabutin, vrchním velitelem dělostřelectva polní zbrojmistr Christoff von Borner, který disponoval asi 60 děly. Vrchní velení celé armády bylo v rukou prince Evžena Savojského.

Turecká armáda o síle více než 80 000 mužů již osobně velel sultán Mustafa II. byla rozložena na obou březích Tisy. Obranu předmostí řídil velkovezír Elmas Mehmed.

Průběh bitvy u Zenty

Během posledních příprav k útoku rakouských vojsk se pokoušela turecká děla z druhého břehu Tisy na vzdálenost asi dvou kilometrů bez výraznějšího úspěchu postřelovat nastupující útočné jednotky. Rušivý útok spahiů na koních byl bleskově odražen plukem dragounů. Rakouské pěší jednotky začaly obloukem obkličovat turecké předmostí. Ze vzdálenosti asi půl kilometru začala pálit rakouská děla na turecká postavení. V nastalém zmatku se někteří turečtí vojáci pokusili spasit útěkem přes most na druhý břeh řeky.

Po zastavení palby děl nastoupila k útoku pěchota a za postupu pálila salvami proti Turkům. Jízdní jednotky zatím zůstávaly v záloze. Do zad levému křídlu postupující pěchoty se pokusilo zaútočit na 5 000 tureckých spahiů. Jejich úmysl byl včas odhalen a princ Evžen se osobně ujal velení nad jezdectvem a v čele eskadron dragounů a kyrysníků se vyřítil proti spahiům. Po krátké kruté řeži byli spahiové rozprášeni. Rakouské jezdectvo proniklo písčinou podél břehu Tisy na turecké předmostí a napadlo jeho obránce zezadu.

Na předmostí se rozpoutala krutá bitva muže proti muži. Rakouští pěšáci s obtížemi zdolávají turecké obranné pozice a zatlačují statečně se bránící Turky směrem k řece. Sultán Mustafa se snaží z druhého břehu poslat posily, ale ty se nemohou dostat přes most, který je beznadějně ucpán vojáky prchajícími z předmostí. Mnoho Turků se ve snaze zachránit

si život vrhá do Tisy, ale vzhledem k hloubce a proudu v těchto místech mnoho z nich utonulo. Rakouská vojska se se západem slunce probojovala přes most na druhý břeh a vtrhla do tábora, který předtím ve spěchu opustili turečtí vojáci i se sultánem.

Na turecké straně padlo asi 30 000 vojáků z nichž se asi 10 000 utopilo v Tise. Mnoho tisíc dalších Turků padlo do zajetí. Velitel obrany předmostí velkovezír Elmas Mehmed zahynul v boji spolu se svými vojáky. Ztráty rakouského vojska byly v porovnání s Turky až nepoměrně nízké. Méně než 500 mrtvých a asi 1600 zraněných.

Rakušanům padla do rukou rovněž velmi bohatá kořist v podobě lodí z nichž byl postaven most a které byly naložené proviantem, velké množství zbraní a střelného prachu, vozy, osmdesát děl a rovněž sultánův osobní stan.

Dohra

Bitva u Zenty rozhodujícím způsobem ukončila válku, jež trvala od roku 1683. Po vítězství u Zenty se do konce roku 1697 podařilo od Turků vyčistit území v okolí Sarajeva, západní Banát a další Turky dříve obsazená území. Po celý rok 1698 pak probíhala mezi Turky a Rakouskem mírová jednání, která zakončila smlouva podepsaná 26. ledna 1699 v Karlovaci nedaleko Petrovaradína. V této smlouvě byly potvrzeny rakouské zisky území většiny Banátu, Sedmihradska, Chorvatska a Slavonie. Vítězstvím u Zenty roku 1697 byla na nejbližší období takřka paralyzována turecká vojenská síla a Rakousko získalo rozsáhlá území v Uhrách. Éra muslimské rozpínavosti do Evropy byla (chtěl jsem napsat „definitivně", ale musím se, s ohledem na současnost, opravit a napsat to jinak) „pro ten čas" ukončena a začal pozvolný pád osmanské říše. Význam vítězství byl tak velký, že jméno Zenta dostalo i nově objevené souhvězdí.

Křižník Zenta ve své majestátnosti na moři

Rakousko-uherský křižník Zenta

Na počest bitvy u Zenty, kterou rakouské vojsko zachránilo Evropu před muslimským vpádem, byl jménem „Zenta" pojmenován rakousko-uherský chráněný křižník spuštěný na vodu 18. srpna 1897 a zařazený do služby 25. května v roce 1896.

Konstruktérem křižníku byl český loďařský inženýr Kuchyňka. Veškerou dělovou výzbroj lodi dodala Škoda Plzeň. Loď o výtlaku 2300 tun, dlouhá 92 m, široká 12 m, nesla osm 120mm děl, deset 47mm děl, dva torpédomety a měla posádku 300 mužů. Za první světové války sloužilo na tomto křižníku i padesát Čechů.

Tragický konec křižníku Zenta

16. srpna 1914 hlídkovala Zenta u přístavu Bar při pobřeží Černé Hory v doprovodu torpédoborce Ulan. Obě lodě však byly zastiženy silnou francouzskou a britskou eskadrou čítající dohromady 17 lodí, v jejímž čele pluly dvě bitevní lodě a množství těžkých křižníků.

Aby kapitán Zenty umožnil ústup torpédoborci Ulan, přijal nerovný boj. Zenta nemohla vzdorovat a zcela rozstřílená klesla pod hladinu. Spolu s ní zemřelo ve vlnách Jadranu 173 mužů, mnozí i proto, že Francouzi nezachraňovali topící se námořníky.

Před časem jsem doufal, že k tragickému konci křižníku Zenta nepřibude ještě další tragické pokračování střetu Evropy s muslimským světem, který se po vyhrané bitvě u Zenty zdál být již zdárně ukončený. Nyní se však – jak se zdá ze situace emigrantů z muslimských zemí a přístupu politiků EU – začíná připravovat další pokračování střetu těchto neslučitelných světů. A lze se oprávněně obávat, že střety minulé mohly by se oproti tomuto zdáti pouze drobnými epizodami.

M. S.

Podle: www.img.tpx.cz

Popis bitvy podle: www.valka.cz

J. R. R. Tolkien: A Man Guided by Faith

John Ronald Reuel Tolkien

Few writers may claim the success that J.R.R. Tolkien's epic high fantasy novels have achieved. *The Hobbit*, written in 1937 and its sequel, *The Lord of the Rings*, written between 1937 and 1949 are indubitably two of the best selling novels in history. *The Hobbit*, having sold over 100 million copies and translated into approximately fifty languages, is surpassed by its sequel *Lord of the Rings* selling over 150 million copies. With the exception of the *Bible*, *Quaran* and *Quotations from Chairman Mao* that sold billions of copies, *The Lord of the Rings* is considered to be the 3rd best selling book of all time preceded only by *Don Quixote* (500 million copies) and *A Tale of Two Cities* (200 million copies) (Clear 2017). Though Tolkien's novels are well known, his devotion to his Roman Catholic faith is not. Tolkien was not only an incredibly gifted writer, he was also very modestly staying true to his Catholic faith, which in turn inspired others.

John Ronald Reul Tolkien was born January 3, 1892 in Bloemfontein the Orange Free State (South Africa). A promotion from the bank he worked for led his father, Arthur, to move from England to South Africa with his wife, Mabel. After John was born, the Tolkiens had another son, Hilary. Wanting to visit the family, Mabel returned to England for what was to be an extended stay. While away, J.R.R.'s father passed away in South Africa from rheumatic fever. With the breadwinner gone, Mabel moved in with her parents. There she home-schooled her boys teaching them such subjects as Latin and botany. J.R.R. showed an early liking to languages that later led to him to philology. When J.R.R. was eight, his mother was received into the Roman Catholic church, much to the dismay of her Baptist family. Essentially, Matthew 10:35 came to fruition in the Tolkien family and Mabel and her children were completely financially cut off by her family. Four years later in 1904, Mabel died of diabetes. Of his mother's death, J.R.R. stated the following: "My own dear mother was a martyr indeed, and it is not to everybody that God grants so easy a way to his great gifts as he did to Hilary and myself, giving us a mother who killed herself with labour and trouble to ensure us keeping the faith."

Mabel Tolkien had given guardianship of her sons to Fr. Francis Xavier Morgan so that they would be brought up as good Catholics.

After his mother's passing, J.R.R. attended King Edward's School in Birmingham and St. Phillip's. While at King Edward's, Tolkien became a cadet and was even posted outside Buckingham Palace for the coronation of King George V. Ever interested in languages, Tolkien created a new complex language called Naffarin. Tolkien went on to St. Exeter College in Oxford. It came as no surprise that he studied English and Literature. In 1911, Tolkien set out on an adventure to Switzerland. His hikes in Interlaken and his visions of the Jungfrau were directly linked to his character Bilbo Baggins' journey across the Misty Mountains.

In 1908, at the age of 16, Tolkien met Edith Bratt who was 19. Tolkien was quickly swept away with Edith and his grades suffered. Father Morgan, his guardian was dismayed by Tolkien's slipping grades and by the fact that Edith was a Protestant. He forbade Tolkien from meeting or conversing with Edith until he was 21. Out of respect for the man who took on the role as "father", Tolkien agreed. For years he did not have contact with Edith, however, the day before his 21st birthday, he wrote Edith a letter asking her to marry him! Edith was by now engaged to another man but as she stated, it was only because she thought that Tolkien no longer cared about her. Being a devout Catholic, Tolkien asked Edith to convert to Catholicism. She did so with some reserve. On March 22, 1916, J.R.R. and Edith were married at St. Mary's Immaculate Church in Warwick. Years later Tolkien later described his admiration for Edith as she freely married "a man with no job, little money, and no prospects except the likelihood of being killed in the Great War."

After not immediately enlisting in the army to finish his studies, Tolkien was later commissioned as a temporary second lieutenant in the Lanchashire Fusiliers on July 15, 1915. Tolkien served in the military and fought many battles but suffered a series of ailments and was removed from combat a number of times. He later stated that by 1918 all but one of his friends were dead. In 1920, Tolkien left the army maintaining his army rank of lieutenant. Returning to civilian life, Tolkien put his love of language to use working at the Oxford English Dictionary, studying the history and etymology of words of Germanic origin. Tolkien later worked at the University of Leeds translating several poems and other literary works. In 1925, Tolkien returned to Oxford with the Rawlinson and Bosworth Professorship of Anglo-Saxon. He also had a fellowship at Pembroke College and it was where Tolkien wrote *The Hobbit* the first two volumes of *The Lord of the Rings*.

With the WW II approaching, Tolkien utilized his stills and worked as a code breaker. Tolkien was a staunch critic of Hitler and Stalin, never shying away from his true feelings about the two and even referred to Stalin as "that blood-thirsty old murderer". After the Second World War, Tolkien became the Merton Professor of English and Literature where he continued to work until retirement.

Tolkien was a gifted, intelligent writer who touched many lives through not only his writing but his faith as well. Tolkien's devout Roman Catholic faith was a significant factor in the conversion of the famous C. S. Lewis (*Lion, Witch, and the Wardrobe)* from atheism to Christianity. According to his grandson Simon Tolkien, the last years of his grandfather's life were spent in disappointment by some of the liturgical reforms and changes implemented after the Second Vatican Council. "I vividly remember going to church with him in Bournemouth. He was a devout Roman Catholic and it was soon after the Church had changed the liturgy from Latin to English. My grandfather obviously didn't agree with this and made all the responses very loudly in Latin while the rest of the congregation answered in English. I found the whole experience quite excruciating, but my grandfather was oblivious. He simply had to do what he believed to be right."

By Jana Krcek

Do We Love God or Just Make Room?

In the Gospel of Luke, we are told that one day a religious leader asked Jesus, "Teacher, what must I do to inherit eternal life?"

The question to Jesus is rather curious. One wonders why the man felt the need to ask that question so directly. Really, if he had been listening, what else had Jesus been speaking about since His public ministry began?

Still, Jesus, like any good teacher, engaged the question of His student. He asked the scholar of the law what answer to His question he finds in the Scriptures, in God's Word.

And the scholar gives the famous answer, "You shall love the Lord, your God, with all your heart, with all your being, with all your strength, and with all your mind, and your neighbor as yourself."

And Jesus' answer to him has echoed through the centuries of faith as well, "... do this and you will live." (Lk 10: 25-28).

The exchange between Jesus and the religious leader was brief.

The Scriptural quote about loving God with everything we have and are comes from the Book of Deuteronomy. It captures for all time the challenge of faith, of faith truly lived in the midst of earthly sorrows, distractions and the temptations of this world.

We might each ask, "What would it truly mean for me to love God with all my heart, all my being, all my strength?" Our answer might be divided into two parts.

First, we are told that to have eternal life, heaven itself, we are to love God. Our modern society reduces love to a sentiment.

Even more, love is presented as an emotion, over which we have little control. We "fall in love" as if it were an accident. And if things get tough, that good feeling might be gone. That is the basis of that terrible phrase, "I don't love you anymore."

If, however, we have been told by God Himself that we are to love Him, that is a command, not a hope or a feeling. And because it is a command from God that means, by our nature and with the help of God's grace, we can fulfill that command.

This is clarifying for our spiritual thoughts. Love is the giving of ourselves. We can decide to give ourselves to God in every aspect of life, in good times and in tough moments.

All of this is because love is much more than a feeling or a sentiment. It is what our human nature was made for.

Heaven itself will be for each of us, if we are faithful, an on-going exchange of our very selves with God and with the other saints.

The second part of Jesus' answer, however, has its own spiritual importance for our trial in this world. We are to give ourselves to God in love totally and completely.

What else could it mean to give ourselves to God with all our heart, all our being and all our strength?

These words of Jesus should make us ask how fully do we give ourselves to God?

We see many who have fallen away from faith, for whatever reason not giving themselves to God at all. We need to pray for them and make spiritual sacrifices for such sinners as Mary told us at Fatima.

But perhaps more insidious is the attitude of making some time for God in our busy lives. It is all too easy to content oneself with "fitting God in" with one's lifestyle.

That might mean contenting ourselves with attending Mass on Sunday, occasionally, or perhaps a little prayer now and then. The danger is that little by little, Sunday Mass becomes sporadic. Prayer becomes at best ritualistic and not heartfelt.

And love for God becomes a formality, not a total giving of self.

Just as the man who found the treasure in the field, with joy sold all that he had to buy the field, and the one who found the pearl of great price paid everything, so are we before heaven, before God.

We cannot dicker with God over the price of heaven, over the meaning of total love for Him. To do so would be to ask God to settle for less than all of ourselves.

Ask yourself, am I loving God with all my heart, being and strength? Or am I just making room for God?

For each of us the judgment of heaven or hell rests on the answer to that question.

By Bishop David J. Malloy
The Observer, August 18, 2017

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Mons. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou 1.třída 50.00 USD, Canada letecky 65.00 USD, Cizina letecky 90.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Šeky pište na CZECH MISSION. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

Zámek Libá se probouzí k životu

Barokní zámek Libá, dříve nazývaný též Liebenstein, stojí na vyvýšenině nad Libským potokem v jihovýchodní části malé obce Libá. Nachází se asi 9 kilometrů západně od Františkových Lázní, v západním cípu Čech, v oblasti zvané Chebsko, v Karlovarském kraji České republiky.

Gotický hrad Libá (Liebenstein) a stejnojmenná obec, v níž žili zaměstnanci hradního pána a jejich rodiny, vznikly někdy v polovině 13. století. Existenci hradu a přilehlé obce roku 1264 dokládá písemný dokument zmiňující Ruprechta z Nového Liebensteina. Na sklonku 13. století rod Liebensteinů vymřel a hrad Libá byl v nastalých zmatcích pobořen. Roku 1346 libské panství, jako české korunní léno, získal chebský občan František Gosswein. Ten se svolením císaře a krále Karla IV. hrad obnovil. Jeho potomci jej však poměrně brzy proměnili v základnu pro své loupežné výpady do okolí. Proto syn Karla IV., český král Václav IV., libské panství rodině Gossweinů odňal, a propůjčil je v roce 1381 Johannu I. z Leuchtenberka. Ten pak hrad spolu s obcí a se vším příslušenstvím roku 1400 prodal chebskému měšťanu Erhardu Rudischovi. Roku 1425 panství odkoupením získal rod Cedviců (Zedwitzů), který je vlastnil až do začátku 20. století. Také za Cedviců byl hrad Libá využíván jako základna pro loupežné výpravy. Byl proto roku 1509 dobyt a na krátký čas obsazen vojenskou hotovostí města Chebu. Dobyt a obsazen byl také švédskými vojsky v časech 30leté války, když švédská vojska obléhala nedaleké město Cheb.

V 18. století byl gotico-renesanční hrad Libá (Liebenstein) postupně přestavěn na barokní zámek. Teprve až roku 1912 pan Benno Cedvic (Zedwitz) prodal svoje panství i se zámkem továrníku Leopoldu Hauserovi. V roce 1945 bylo libské panství zkonfiskováno československým státem. Opuštěný zámek Libá nedostatkem péče velmi trpěl, všechno cenné bylo z něho buď ukradeno nebo odvezeno na jiné zámky. Roku 1958 byl hrad-zámek Libá prohlášen za státem chráněnou kulturní památku. Koncem 80. let 20. století byl těžce poškozen požárem. V posledních desetiletích prochází rozsáhlou rekonstrukcí.

Starobylá pověst z tohoto kraje vypráví: Maruška byla jediné dítě chudé rodiny uhlíře, která žila osamoceně v lese. Zákazníci si pro dřevěné uhlí přicházeli jen zřídka a nouze v její rodině proto stále rostla. Otci se jen výjimečně podařilo vydělat trochu peněz když pracoval v lese jako dřevorubec, nebo když pomáhal na polích u sedláků. Někdy ho drobnou mincí obdarovali formani, kteří zabloudili, a kterým pomohl najít bezpečnou cestu. Vždycky se však vyhýbal okolí hradu Libá. V okolních vesnicích se tehdy proslýchalo, že v okolí hradu došlo k nejednomu zločinu a že tam řada cestujících přišla o život.

Otcovy bídné příjmy nestačily zmírnit nouzi v jeho rodině. Když pak jedné tuhé zimy zemřela uhlířova manželka, Maruščina matka, zavládla v lesní chaloupce naprostá beznaděj. Uhlířova žena pak už nemohla zastupovat svého muže v jeho uhlířském řemesle. Uhlíř se od té doby stále častěji vydával do Schirndingu a svoji dceru nechával celé dny samotnou. Pokaždé když se vrátil, byl z něho cítit alkohol, přičemž jeho omšelý batoh jen zřídkakdy obsahoval něco k jídlu.

Už za života Maruščiny matky, ale především po její smrti, navštěvovala odlehlou uhlířskou chatrč dobrotivá stařenka. Otec ji znal a zaradoval se, když mu stařenka nabídla, že se o polovičního sirotka Marušku bude v čase jeho nepřítomnosti starat. Od té chvíle ty dvě věkem tak rozdílné osoby bydlely bez problémů v uhlířově chaloupce. Stařenka znala názvy a využití mnoha bylin a hub, jejím zaměstnáním a obživou bylo přírodní léčitelství. Uhlířovu Marušku naučila také číst a psát.

Jednoho dne jim přinesl posel z fary smutnou zprávu o tom, že Maruščin otec tragicky zemřel. Když kácel strom ve srázu, spadl na něho uvolněný balvan. Tak se z Marušky stal oboustranný sirotek. A tehdy se ukázalo, jakým štěstím pro Marušku byla hodná stařenka. Na pravidelných společných výpravách do okolí za nemocnými poznávaly nové lidi, dozvídaly se o jejich trápeních a starostech, poslouchaly jejich vyprávění a písně. Nemocní a potřební lidé je prosili o pomoc, někdy jim svěřovali zraněná zvířata a chodili k nim pro radu, co zasít a jak obdělávat svoje políčka. Stařenka byla všude zdejší, lidé na ni všude čekali. Na svých dalekých cestách používaly obě ženy stezky divoké zvěře, jež vedly daleko od cest formanů, někdy šly i přes hory. Tam nahoře se cítily volné jako ptáci. Shora pozorovaly, jak se těžce naložené povozy táhnou do kopců směrem do Čech, nebo jak sjíždějí do údolí směrem do Lipska, Míšně, či ještě dále. Slýchaly cizí jazyky a odlišná nářečí formanů, kterým stařenka většinou rozuměla. Mladá sirota zvědavě poslouchala, co stařenka vyprávěla o dalekých městech a neznámých krajích.

Jednoho dne, když zase putovaly za svými pacienty, staly se nechtěnými svědkyněmi loupežného přepadení. Lidé vezoucí ve vozech vzácné zboží byli při něm zbiti, potom okradeni a nakonec zabiti. Když se už zdálo, že všichni členové bandy z místa činu utekli, běžely obě ženy k pobitým lidem ve snaze pomoci jim. Tu se ukázalo, že ještě jeden člen bandy okrádá polomrtvého člověka. Lupič s mečem a dýkou v ruce se chtěl vrhnout také na stařenku a Marušku, ale stařenka na něho vykřikla: „Běda tobě, nešťastný Bernarde! Budiž proklet i se svými kumpány! Táhněte všichni k čertu!“ Ten muž měl výrazně zjizvenou tvář a stařenka ho podle ní poznala. Před několika roky mu jeho tvář ošetřovala po jakési opilecké rvačce. Muž původně rozhodnutý obě ženy zabít, se zarazil, a pak vyskočil na svého koně a spěšně odjel.

Po nějakém čase hodná stařenka zemřela a ještě nedospělé Marušky se ujal soudní písař v Saské Kamenici. Pomalu si zvykala na život ve městě. Jednou, když Marušku její pán poslal do výčepu pro pivo, poznala Maruška onoho ve tváři zjizveného muže když seděl ve výčepu mezi hosty. Alkoholem rozjaření formani tomu muži na jeho přání vyprávěli odkud a kam jedou, co vezou, kdy vyrazí na cestu. Maruška ihned po návratu domů vše vyprávěla svému pánovi. Ten bez váhání poslal ozbrojené vojáky, aby muže s jizvami ve tváři zatkli. Během výslechu zatčený muž přiznal, že jeho úkolem bylo plánovat a organizovat přepadení jím vytypovaných kolon, které vezly žádané zboží. Všichni členové loupežné bandy byli pak brzy pochytáni a spravedlivě potrestáni. Překvapením byla tehdy skutečnost, že hlavou a ochráncem loupežníků byl správce hradu Libá (Liebenstein), který byl z vyšších míst pověřen úkolem, aby zajišťoval a dohlížel na bezpečnost obchodních cest v dané oblasti. Ani jeho spravedlivý trest neminul.

S využitím internetu a sbírky povídek: Stíny nad Krušnými horami
připravil Jiří Kachlík
Brno, Česká republika

Foto na zadní straně:
Zámek Libá

